

**KADİM MEDENİYET ve
YENİ DÜNYA DÜZENİ ARASINDA
HİNDİSTAN**

INDIA
BETWEEN ANCIENT CIVILIZATION
AND NEW WORLD ORDER

UHİM

içindekiler contents

Takdim... 5

Giriş... 7

Presentation...5

Introduction... 7

Genel Bilgiler	11	General Information	11
Siyasî Tarih	18	Political History.....	18
a. Bağımsızlık Süreci ve Sonrası	21	a. Freedom and Post-freedom Process.....	21
b. Hindistan Milliyetçiliğinden Hindu Milliyetçiliğine... 24		b. From Indian Nationalism to Hindu Nationalism	25
c. Uluslararası İlişkiler	27	c. International Relations	27
Türkiye-Hindistan İlişkileri	29	Turkey-India Relationships	29
a. Türkiye-Hindistan İlişkilerinde Kültürel Boyut	33	a. Cultural Dimensions of Turkey-India Relationships... 33	
b. Turizmin İki Ülke İlişkilerinin Geliştirilmesine Katkısı 36		b. Role of Tourism on the Development of	
Hindistan'ın İslam Coğrafyası Açısından Önemi	38	Relationships between Turkey and India	36
Keşmir Sorunu	40	Importance Of India For Islamic World	38
Sonuç ve Değerlendirme	45	Kashmir Conflict	40
Kaynaklar	48	Conclusion And Evaluation	45
		References	48

yazar / writer

DR. MEHMET ÖZAY

UHiM ULUSLARARASI
HAK İHLALLERİ
İZLEME MERKEZİ
INTERNATIONAL CENTER FOR WATCHING VIOLATION OF RIGHTS
www.uhim.org
f/uhimtr uhimorg

Selman-i Pak Cd. Şeyh Yokuşu Sk. No: 6/4 Üsküdar-İstanbul-Türkiye
Tel: 0 216 341 15 88 Faks: 0 216 495 29 63

© Uluslararası Hak İhlalleri İzleme Merkezi

editör / editor

HÜSEYİN TÜRKAN

hukuk danışmanları / advisors of law

AV. MUSTAFA DEMİRAL
AV. METİN KUTLUBAY

ingilizce çeviri / translation to english

MURAT KARACA

grafik-tasarım / graphic-design

MUSTAFA EDİZ ALTINDIŞ

baskı / press

İSTANBUL, OCAK 2018

baskı-cilt / printing-press

**GELECEĞİMİZİ
KORUMAK İÇİN
ÇALIŞIYORUZ**

WORKING TO PROTECT OUR FUTURE

takdim

presentation

Birbirleriyle güçlü işbirliği kurma ihtimali bulunan ülkeler arasında gerilim ve düşmanlığı tırmandırma ya da hiç olmazsa söz konusu devletleri birbirinden uzak tutma politikası, Batılı küresel sistemin kendisine rakip ve düşman olarak gördüğü devletlere karşı izlediği stratejilerden biridir. Türkiye-Hindistan ilişkileri de, başta İngiltere olmak üzere, Batı dünyasının bu hususta en çok çaba harcadığı hususlardan biri olarak öne çıkmaktadır. Zira kadim medeniyetleri, birbirleri ile pek çok ortak unsuru barındıran kültürleri, yüzyıllara yayılan güçlü siyasi ilişkileri, Hint Müslümanlarının yakın geçmişte büyük bir dayanışma örneği olarak öne çıkan, Birinci Dünya Savaşı sırasındaki fedakarlıkları ve bu kapsamda sayılabilecek daha pek çok husus bulunmaktadır. Buna karşın, Türkiye-Hindistan ilişkilerinin, Hindistan'ın bağımsızlığını ilan ettiği 1947 yılından bu yana hiçbir dönemde güçlü olduğunu söyleyebilmek mümkün değildir. Aynı zamanda Pakistan'ın da bağımsızlık kazandığı bu tarihten itibaren, Batılı üst aklın Türkiye ile Pakistan arasındaki “kardeş ülke” yaklaşımını, Türkiye'yi Hindistan'ın karşısında konumlan-

Incrcreasing tension and hostility policy between the countries which have the chance to build strong relationships with each other or the policy to keep these countries away from each other is one of the Global system's Strategy used against rival and enemy countries. Turkey-India relations is one of the example to be tried hard to manipulate especially by England and Western World. To be descended from ancient civilizations, to have common cultures, strong political relationships lasted for centuries, Sacrifices of Indian Muslims for solidarity in recent past and so can be given as an example for the possibility to build strong relationships between Turkey and India. On the other hand, it is not possible to say that Turkey-India relationships have been strong enough since the independence of India in 1947. At the same time, it won't be wrong if we say that Western Superior Mind have used “Friendly Country” relationships between Turkey-Pakistan as a means of positioning Turkey against India since the independence of Pakistan. If we take a look at developments taken place at the Post-Cold War era and in the World Poli-

dırmak için bir araç olarak kullandığını söylemek de yanlış olmayacaktır.

Ancak, Soğuk Savaş sonrası dönemde yaşanan gelişmeler ve bugün dünya siyasetinin içinde bulunduğu mevcut duruma bakıldığında, devletlerarası ilişkilerde atılacak yapıcı adımların rolü çok daha net biçimde görülmektedir. Türkiye'nin, hele ki Hindistan gibi köklü bir medeniyet geçmişine ve yaklaşık bir buçuk milyar nüfusa sahip bir devletle çok daha güçlü ilişkiler kurması gerektiği de açıktır.

İki ülke arasındaki ilişkilerin güçlendirilmesi, öncelikle söz konusu ülkelerin birbirini iyi tanıması ile mümkündür. Bu bağlamda, oldukça uzak olduğumuz Hindistan'ı daha yakından tanımak, Hindistan ve Hint dünyası ile ilişkilerimizi güçlendirebilmenin ilk adımı olacaktır. Raporumuzda Hindistan hakkında genel bilgilerin yanı sıra, tarihi, coğrafyası ve kültürü de genel hatlarıyla tanıtılmıştır. Öte yandan Türkiye-Hindistan ilişkilerinin geliştirilmesinde başat rol oynama potansiyeli bulunan bilişim, ticaret, kültür-sanat ve turizm gibi alanlara dair perspektif ve öneriler sunulmaktadır.

Raporumuzda ayrıca, son yıllarda Hindistan'da tırmanışa geçen ırkçı eğilimlere ve uzun yıllardır devam etmekte olan Keşmir sorununa da değinilmiş, yaşanan ve yaşanması muhtemel ihlallere dikkat çekilmiştir. Siyaset, ekonomi ve kültür-sanat alanında geliştirilecek ilişkilerin sorunların çözümüne katkı sağlayabilmek için en önemli adım olduğu gerçeğinden hareketle, bu amaca yönelik çözüm stratejileri sunulmuştur.

“Kadim Medeniyet ve Yeni Dünya Düzeni Arasında Hindistan” başlıklı çalışmamız, Türkiye ile Hindistan arasında uzun yıllardır ertelenen ve son yıllarda yeniden güçlendirilmeye çalışılan ilişkilerin seyrine olumlu katkı sunma amacı taşımaktadır.

*Ayhan Küçük / Başkan
Ocak 2018*

tics Status quo, we can clearly see the importance of positive steps taken to build strong relationships between countries. It is so clear that Turkey should build strong relationships with India, which has deep rooted historical background and very crowded population with 1.5 billion people.

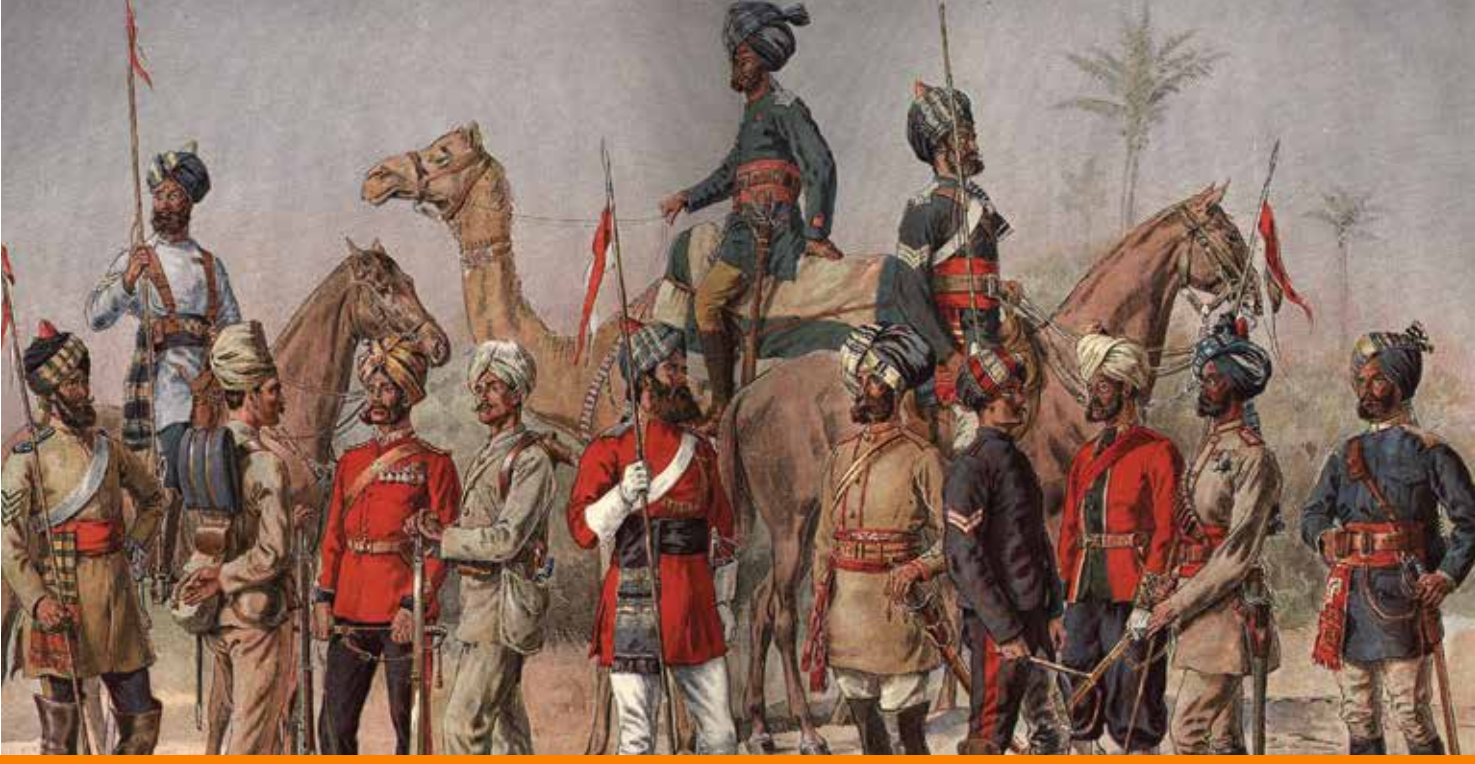
Making the relationships between Turkey and India stronger can be possible for both countries if they know each other well. At this point, to know well India which is far away from us will be the first step to make the relationships with India and Indian Continent stronger. In our report, in addition to the general information about India, History-Geography and Culture of India is presented in general. On the other hand, perspectives and suggestions are given in such fields; Information, Trade, Art & Culture and Tourism, which have the potential to play the key role on the development of Turkey-India relationships.

Also, racist tendencies which have been in increase recently and Kashmir problem which has been going on for long years are mentioned about in our report and finally violations in the past and possible violations in the future have been stressed in the report. Inspired by the reality that the relationships which will be developed in politics, economy and art & culture are important step to make a contribution to the solution of problems, we are given solution strategies in the report.

The study titled “INDIA: BETWEEN ANCIENT CIVILIZATION AND NEW WORLD ORDER” has the aim to make a positive contribution to the relationships between India and Turkey, which were not cared about in the past; but recently have been tried to make strong again.

*Ayhan Küçük / Chairman
January 2018*

giriş

introduction

Hindistan, geçmişten getirdiği çok dinli ve etnik yapısıyla bir kültürler abidesi olarak yükselirken, çağdaş küresel medyada tezatlar ülkesi olarak çıkar karşımıza. Bir yanda yoksulluk, sel ve açlık gibi doğal afetler, siyasî cinayetler öte yanda kutsallık atfedilen Ganj Nehri'nde 'arınan' kitleler, yılan oynatıcıları ile meydanlarda kimsenin rahatsız etmeye yansamayacağı kutsal kabul edilen inek görüntüleri vardır. Bu ve benzeri renkli dünya kadar, Batılı eğitim almış enformasyon teknolojisinde ve tıpta uzman gençleri, nükleer silaha sahip ordusu ve uzay çalışmaları ile son dönemde bölgesel ve küresel aktör olmaya aday bir Hindistan gündemdir (Jaffrelot 2008, 79; Wolpert 2006, xi).

Bir kıta büyüklüğündeki topraklarda farklı etnik ve dinî yapıları ev sahipliği yapması ve zengin doğal kaynakları sebebiyle Hindistan tarih boyunca

While India is known as a multi-religious and multi-ethnic society through the course of history, draws global attention for being a cultural wonderland, it would not be surprising to see India in global media as a country of contradictions. On the one hand; India is a land of natural disasters, poverty, flood, hunger and political murders, on the other hand, there are scenes in which masses are washing themselves for purification in the Holy Ganges River, snake charmers, and holy cows that no one dares to disturb. Beside being a colorful world, India can be shown as a regional and global actor today owing to young Medicine Experts and Information Technology Experts who received a quality education in Europe, the army having nuclear weapons, and ongoing space research (Jaffrelot 2008, 79; Wolpert 2006, xi).

Batı ve Doğu arasında ticarî, sosyo-kültürel ve dinî etkileşimlere sahne oldu. Bu özelliklerine hiç kuşku yok ki, sahip olduğu mistik doğaüstü inanç yapılarıyla son yüzyılda modern Batı'nın materyalist yaşamı içerisinde sıkışıp kalmış bireylerine alternatif dinî yaklaşımlar için ilham kaynağı olması eklenmelidir (Dijkink 1996, 129; Dobbs-Higginson 1993, 169).

İngilizler, 1750'lerden itibaren bölgede irili ufaklı pek çok prensliklerle yaptığı siyasi anlaşmalarla ticarî ve siyasi çıkarlarını inşa etti. Adına "dolaylı yönetim" denilen bu sistemde, prensliklerin üçüncü taraflarla anlaşma yapması yasaklanırken, dış ilişkiler ve savunma konularında İngilizlere bağımlılıkları emperyal yönetim yapısını ortaya çıkardı (Bose; Jalal 2011, 47-56).

Bu süreçte, İngiliz emperyalizminin ürettiği Müslüman-Hindu çatışması, yerli toplumların kendi kendilerini yönetemeyecekleri düşüncesinin yerleştirilmesi için bir neden sayıldı. Bu noktada, Mahatma Gandhi'nin Batı medeniyetini yıkıcı bir medeniyet olarak kabul etmesi, sömürge dönemi yapılaşmasının Hint topraklarında ayrıştırıcı bir unsur olduğuna işaret eder. Siyaset bilimine 'böl/yönet' kavramını hediye eden sömürge yönetiminin uzantıları bağımsızlık sonrası dönemde de bu politikasını örneğin, birbirleriyle ortak yönlelere sahip Hindistan ve Çin arasında da uyguladı (Dijkink 1996, 130, 132).

İngiliz sömürge yönetimi, toprak reformları sayesinde geniş tarım arazilerini dönüştürürken, tarım sektöründe zorunlu üretim ve belli ürünlerde tekel oluşturulması yerli halkın kalkınması yerine, küresel kapitalizme hizmet etti (Habib 2002, 296; Malik 2012, 23; Sutton 2009, 4; Bose; Jalal 2011, 56-57). İngilizlerin tarım politikaları, bugün dahi bir sorun olmaya devam eden Keşmir bölgesini de etkiledi. Keşmir topraklarının Amritsar Antlaşması (1846) çerçevesinde bir Hinduya satılmasının, Keşmir sorununda önemli bir yeri vardır (Malik 1997, 163). Bu süreçte, İngilizlerin 1947 yılındaki ayrışmada Pakistan ve

Since India hosts different types of ethnic groups and religions in a land as big as a continent with rich natural resources, it has witnessed commercial, socio-cultural and religious interactions between East and West throughout history. There is no doubt that mystic supernatural belief structures and doctrines give inspiration to western individuals, who have been caught in the materialistic lifestyle of the last century, as an alternative religious perspective (Dijkink 1996, 129; Dobbs-Higginson 1993, 169).

The British constructed commercial and political expedencies thanks to political agreements with both large and small princedoms in the region since the 1750s. It is forbidden to make agreements with third parties for princedoms under the influence of England within the system known as "indirect governance". Dependence on the British, both for foreign relations and defense, gave rise to the "imperial governance structure" (Bose; Jalal 2011, 47-56).

During the colonization process, conflict occurring between the Muslims and the Hindus, triggered by English imperialism, gave rise to the idea that "native people have a lack of ability to govern themselves". Just at this point, the idea of Mahatma Ghandhi, which rejects western civilization for being destructive, implies that the structure came into being from the separatist nature in Indian lands during the colonisation process. The colonial administration, who gave "divide and rule" terms as a gift to the political sciences, maintained that to implement this policy during the post independence era, particularly in the relationships between China and India, who have much more in common (Dijkink 1996, 130, 132).

British colonial administration transformed a wide range of agricultural lands by implementing land reforms. Compulsory production and monopolization of some products in the agricultural sector mainly served for global capitalism rather than development of the natives (Habib 2002, 296; Malik 2012, 23; Sutton 2009, 4; Bose; Jalal

Hindistan sınırını bir antlaşmayla belirlememesi kadar, iki ülke orduları karşı karşıya geldiğinde başlarında İngiliz komutanların varlığı, Keşmir sorunun kaynağında İngiliz varlığının tescilidir (Crawley 1972, 167; Hodson 1985, 473).

Bağımsızlıkla birlikte Hindistan'da demokrasi, siyasî bir tercih olarak öne çıksa da, devasa nüfus, temel altyapı hizmetleri ve ekonomik yapılaşmadaki zaafiyetler, katılımcı demokrasi uygulamasının önündeki engelleri oluşturuyordu (Morris-Jones 1963, 11). Ayrıca, ekonomide içe kapalı ve rekabetten yoksun ekonomi modeli, bürokrat-siyasetçi-iş çevreleri arasındaki yakın işbirliği yolsuzlukları gündeme getirdi. (Ray 2002, 40; Dobbs-Higginson 1993, 179).

Siyasal yaşamda uzun yıllar Kongre Partisi'nin hakimiyeti söz konusu olurken, eyalet merkezli yerel partilerin kısa aralıklarla oluşturduğu koalisyon hükümetleriyse istikrarlı bir yönetim sergileyemedi. 1980'li yılların sonundan itibaren siyasî yaşamda öne çıkmaya başlayan Hindu milliyetçiliği (Hindutva) 2014 seçimlerinde önemli bir başarı kazanarak federal ve eyalet yönetimlerinde söz sahibi oldu. Hinduizm dinine dayanan bu milliyetçilik anlayışı, Hindistan'ı kutsal bir Hindu ülkesi kabul ederken, diğer ırk ve din mensuplarına, özellikle de Müslümanlara karşı çatışmacı bir yaklaşım sergiledi (Dijkink 1996, 130).

Bölgenin geçmişte uzun dönem Müslümanlar tarafından yönetilmiş olmasının Hindu milliyetçiler üzerinde oluşturduğu tarihi ve psikolojik etki, çatışmacı politikaların kaynağını teşkil eder. Öyle ki, daha milliyetçilik akımının yeşermeye başladığı 19. yüzyıl sonlarında sömürge yönetimini hedef alan Hindu kökenli siyasî hareketler, Müslümanları İngiliz sömürge yönetimi yanlısı olarak suçladılar (Mill 1997, 165; Azad 1959, 4).¹

1 Peter Popham. (1998). "Why can't Hindus and Muslims get along together? It's a long story" <http://www.independent.co.uk/voices/why-cant-hindus-and-muslims->

2011, 56-57). The above-mentioned agricultural policies influenced the Kashmir region, which is a significant conflict area. Having sold all of Kashmir's hilly and mountainous lands by Gulab Singh Dogra to the British East India Company with the treaty of Amritsar signed in 1846, plays a really critical role in the Kashmir problem (Malik 1997, 163). The British administration determined the borders between India and Pakistan only with an agreement during the separation process in 1847. When these two countries came face to face at the battlefield, there were British commanders who were ruling both Indian and Pakistani armies. So these two realities clearly prove that the British were the source of Kashmir problem (Crawley 1972, 167; Hodson 1985, 473).

While democracy in India came into prominence as a political choice during the Independence process, huge population, weakness of economic construction and basic infrastructure services were all challenging issues against India to put "Participatory Democracy" into practice (Morris-Jones 1963, 11). In addition, inward looking and uncompetitive economic models and close ties and relations between bureaucrats and businessmen have brought corruption to the agenda (Ray 2002, 40; Dobbs-Higginson 1993, 179).

While the Congress Party had become a dominant party playing a leading role in the political arena for long years, coalition governments, formed by province-centered local parties for short terms, were unable to display consistent ruling. Hindu Nationalism (Hindutva) began to come into prominence in the political arena from the end of the 1980's, succeeded in the 2014 elections, and had a voice at both federal government and local administration levels. Nationalist mentality, which is based on Hinduism, sees India as a "Holy Hindu Country". On the other hand, this Hindu mentality has a negative attitude towards other different ethnic and religious groups, especially Muslims (Dijkink 1996, 130). Historical and psychological impact on Hindu

Çok etnikli ve dinli yapısına rağmen, merkez siyasî elit, ülkenin “tek bir ulus” olduğu iddiasındadır. Bu bağlamda 1984 yılında kabul edilen “Puncab Agitation” adıyla da bilinen Beyaz Rapor’da, Hindistan çok etnikli bir toplum olarak kabul edilir. Ülkenin din ve dil farklılıkları yadsınmazken, bu farklılığın ülkenin birliğini oluşturduğuna dikkat çekilerek, “farklılıkta birlik” ilkesi gündeme getirilir (Nathan 1996, 18). Bunda tarihsel olarak bölgenin kültür ve medeniyet gelişiminde Aryan ve Dravidian geçmişiyle Hinduizm, Budizm ve İslam gibi üç büyük dinî yapının yanı sıra, yerel özellikler taşıyan Sihizm ve Janizm’in oluşturduğu geniş kültür ve medeniyet çerçevesinin rolü vardır. Birlik olgusu kadim dönemlerden bu yana Sanskritçe’deki Bharata, yani ‘teritoryal bütünlük’ anlamına gelen kavramıyla da merçulaştırılır (Mishra 2002, xiii, 9).

Bu çalışmada uluslararası gündemde adı sıklıkla zikredilmeye başlanan Hindistan ele alınmaktadır. Türkiye Cumhurbaşkanı’nın 2017 yılı Mayıs ayında Hindistan’a yaptığı resmî ziyaret de, iki ülke ilişkilerinin geliştirilmesinin ötesinde bölgesel ve küresel bağlamda seyredebilecek bir dizi ilişkiler ağına gönderme yapmaktadır. Bu bağlamda, Hindistan’ın modern siyasî tarihi, Pakistan’la yaşanan sorunlar ve Keşmir konusu üzerinde durulacak, Türkiye’nin bu alanlarda çözüm noktasında Hindistan’la işbirliği konusu irdelenecektir.

Nationalists, the reason of which was the control and governance of India by Muslims in the past for long years, is the source of Hindu nationalists’ negative attitudes towards Muslims. Hindu nationalists’ political movements targeting the colonial regime in the 19th century, which was signed in the early years of nationalism, accused Muslims of being on the same side as the British colonial administration (Mill 1997, 165; Azad 1959, 4).¹

Although India hosts different types of ethnic groups and religions, political elites do claim that India is “One Nation”. India was considered to be a multi-ethnic society in the White Report, known as a Puncab Agitation declared in 1984. While languages and religious differences were not denied in the report, it was stressed that these differences form the unity of the country. As a result of that idea, the “From Differences to Unity” principle had been brought into the agenda (Nathan 1996, 18). Arian and Dravidyan cultures, Sihism, Janism and especially the three major religions of Hinduism, Buddhism and Islam, and a wide range of cultural and civilisation basins, made large contributions to the cultural and civilizational development of India historically. “The Unity” concept refers to “Bharata”, which means “Territorial Unity”, in Sanskrit in ancient times (Mishra 2002, xiii, 9).

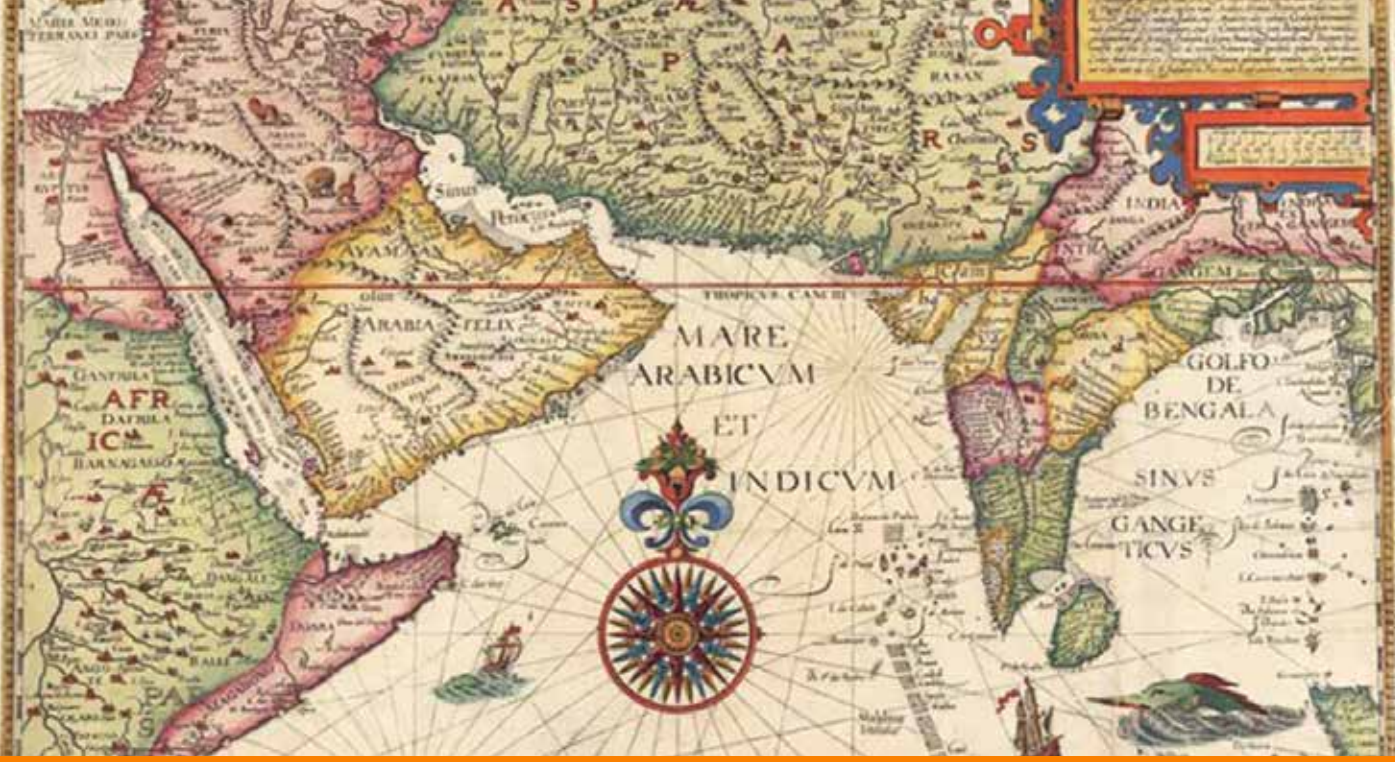
In this study, India, about whom the World has been frequently talking, is examined. At the official visit of the Turkish President to India in May of 2017, the agenda was the development of mutual relationships and the strengthening of both territorial and global relationship networks. In this study, topics such as the modern political history of India, problems with the Pakistan and Kashmir issue, and especially cooperation between Turkey and India to solve these challenging problems will be examined.

---

get-along-together-its-a-long-story-1162319.html. (Not: Hindu kelimesi bazı yazarlar tarafından siyasî ve dinî değil, kültür ve medeniyet bağlamı içerisinde ele alınır. Bu anlamda, Hindu kelimesinin ülkedeki Sih, Budist, Jain, Müslüman, Hristiyan gibi farklı inanca mensup kişileri de içinde barındırdığı belirtilir. Bkz.: Choudhary. (2010), s. 1.

---

1 Peter Popham. (1998). “Why can’t Hindus and Muslims get along together? It’s a long story” <http://www.independent.co.uk/voices/why-cant-hindus-and-muslims-get-along-together-its-a-long-story-1162319.html>.

genel bilgiler general information

Asyâ kıtasının kadim kültür ve medeniyetlerinden olan Hindistan, 18. yüzyıl ortalarından itibaren İngiliz sömürgeciliğine maruz kalırken, bağımsızlığını 15 Ağustos 1947 tarihinde kazandı. Bağımsızlık öncesi ve sonrasında, sömürgeleştirilmiş diğer Asya ve Afrika milletleriyle kurulan ilişkilerde öncü rol oynadı. Demokratik bir yönetim tarzını benimseyen ülkede farklı dinî-etnik yapıların varlığına rağmen, “farklılıkta birlik” olgusu öne çıkartıldı.

Kadim Sanskritçe metinlerde ‘Bharata’ olarak adlandırılan Hint bölgesi, Çinliler tarafından “Intu milleti” olarak zikrediliyordu. Bölge halkı ve dine verilen “Hindu” kelimesi, Farsler tarafından günümüzde Pakistan sınırları içerisinde bulunan “Indus” nehri için kullanılıyordu. Yunanlıların Farsça’dan ödünç aldıkları Hindistan (India) kelimesi zamanla yaygın bir kullanım haline gel-

One of the most ancient cultures and civilizations in Asia, India had been exposed to English Colonialism from the mid 18th century and eventually, India declared its independence on 15 August 1947. India played a critical role in relationships with both African and Asian societies in the pre-colonial and post-colonial eras. Despite the existence of different types of ethnic and religious groups in India, the “From Differences to Unity” mentality has come into prominence in India, which internalized a democratic governance model. Called “Bharata” in the ancient Sanskrit texts, Indian lands were named “Intu country” by the Chinese. The “Hindu” term used for both locals and religion of locals was used by Persians to name the Indus river that is on the border with Pakistan today. “Indian”, a term that was borrowed

di. (Rawlinson 1965, 3; Dobbs-Higginson 1993, 171; Jaffrelot 2007, 6).

Ülkenin yüzölçümü 3.287.590 km² olup, Güney Asya coğrafyasının üçte biri üzerinde yükselirken, 2011 yılındaki sayıma göre 1.210.193.422 nüfusuyla dünyanın ikinci en büyük nüfusuna sahip ülkesidir (Higgins 2011, 238).

Bu rakamlar Hindistan'ı dünyanın en kalabalık ikinci ülkesi, yüzölçümü bakımından dünyanın en büyük yedinci ülkesi yapar. Ülke, kapladığı alan itibarıyla üç farklı coğrafi bölgeye ayrılır: a) Ganj Ovası'nı içeren kuzey bölgesi; b) Deccan bölgesi ve c) Kerala ve Tamil Nadu eyaletlerinin oluşturduğu güney bölgesidir (Kochanek 1975, 44).

Başkent Yeni Delhi'nin yanı sıra Bombay, Kalküta, Madras ülkenin önemli şehirleridir. Nüfusun %85'ini aşkın bölümünü Hindular oluştururken, Müslümanların oranı yaklaşık %14.2 olup yaklaşık 189 milyona tekabül eder.² Nüfusun %2.3'ünü oluşturan Hristiyanlar ise, 25 milyon civarındadır. Nüfusa oranı bakımından dördüncü sırada bulunan Sihiler nüfusun yaklaşık %1.9'unu oluşturur. Ülkede ayrıca, az sayıda da olsa Yahudi bulunmaktadır. Buna ilâve olarak, Budizm, Janizm, Zoroastrianizm bölgesel dinlerdir. Hinduizm bu anlamda, Budizm, Janizm ve Sihizm gibi dinî yapılarla bazı ortak yönler içerir. Dini çeşitliliğe karşılık ülke anayasası seküler bir yapı sergiler.

Geniş Hint coğrafyası çöller, kuzeyde Afganistan

from Persian by Greeks, has become widespread over time (Rawlinson 1965, 3; Dobbs-Higginson 1993, 171; Jaffrelot 2007, 6). Acreage of the country is 3.287.590 km², which covers one third of South East region. According to census in 2011, India is the second most populated country in the world with 1.210.193.422 people (Higgins 2011, 238). It also proves that India is the seventh biggest country in the world. The country is divided into three different geographical zones;

a) North Zone, including Ganges Plain

b) Deggan Zone

c) South Zone, which is made up of Kerala and Tamil Nadu provinces (Kochanek 1975, 44).

In addition to New Delhi, Bombay, Calcutta, and Madras can be given as examples of famous cities of India. "Hindu people" make up over 85% of the country's population. The rate of Muslim population is approximately 14.2% and this refers to 189 million Muslims living in India.² Christians make up 2.3% of the country population with 25 million people living in India. The fourth largest community living in India, Sikhs make up approximately 1.9% of the population. There are also some Jews in the country. In addition, Buddhism, Janism, and Zoroastrianism are important regional religions. Hinduism has common characteristics with Buddhism, Janism and Sihism. Despite the religious variety, the Indian constitution has secular characteristics.

2 Son yapılan bir araştırmaya göre, 2050 yılında Hindistan Müslümanlarının 300 milyonu aşacağı, böylece Hindistan'ın dünyanın en yoğun Müslüman nüfusuna sahip ülkesi olacağı belirtilmektedir. Bkz.: <http://www.pewresearch.org/fact-tank/2017/01/31/worlds-muslim-population-more-widespread-than-you-might-think/>. Bu konuda tarih ve kaynaklara göre oranlar değişebilmektedir. Örneğin, Hindu %80.5; Müslümanlar %13.5 verilir. Bkz.: The World Factbook 2013 (CIA's 2012 Edition), Washington: Potomac Books, s. 337; <http://www.census2011.co.in/religion.php>.

2 According to the last research, it is indicated that Muslim population in India in 2050 will be over than 300 millions so with this intense Muslim population, India will be the most crowded country in which Muslims live in the World. <http://www.pewresearch.org/fact-tank/2017/01/31/worlds-muslim-population-more-widespread-than-you-might-think/>. The subject of Muslim population's rate is changeable in different sources. For example; Hindu rate %80.5, Muslim rate %13.5 Look at: The World Factbook 2013 (CIA's 2012 Edition), Washington: Potomac Books, s. 337; <http://www.census2011.co.in/religion.php>.

sınırından başlayarak 1600 mil boyunca uzanan dünyanın en yüksek dağ silsilesi Hindikuş Dağları ve Himalayalar, Hint Okyanusu'nun güneyindeki tropik iklimlerden yağmur ormanlarına kadar geniş bir alanı barındırır. Himalayalar'ın yanı sıra Aravalli, Ghats dağ silsileleri; kuzeyde Indus, Ganj ve Brahmaputra ilâve olarak doğuda Godavari, Krishna ve Kaveri nehirleri geniş ve verimli tarım alanlarını sular (Mishra 2002, xiii, 10).

Ülke sınırları doğuda Bengal Körfezi'nden batıda Arap Denizi'ne kadar uzanırken, kuzeyde Himalayalar'ın Orta Asya ile doğal sınırı oluşturduğu bölge Pakistan, Nepal ve Çin'le sınırı oluşturur. Bu bölgedeki Indus, Ganj ve Brahmaputra nehirleri, aynı zamanda kadim dönemlerden bu yana, kültür ve medeniyetlerin doğup geliştiği bir bölgedir. Güneyde Hint Okyanusu'na kadar uzanan geniş toprakları, Mannar ve Palk boğazları Sri Lanka'yla sınırı teşkil eder. Hindistan, aralarında Pakistan, Afganistan, Bhutan, Nepal, Bangladeş, Sri Lanka, Maldiv Adaları ve Mauritius'un bulunduğu ülkelerle Güney Asya'yı oluşturur. Hindistan, bölgenin en büyük ülkesi olup, "Altkita" adıyla anılır (Embree 1988, 111, 113; Mishra 2002, xiii, 10, 11; Kochanek 1975, 42; Banerji 2010, vi, 39; Wolpert 2006, xi; Dobbs-Higginson 1993, 182, 184).³

Farklı dönemlerde gerçekleşen göç dalgaları ülkenin çokkültürlü ve etnikli yapısında belirleyici unsur olurken, bu gelişme "kültür emperyalizmi"ne değil, aksine katmanlı veya eklemli olarak adlandırılan kültür yapısına yol açmıştır. Göçmen kitlelerinin birbirleriyle etkileşimlerinin yanı sıra, bugüne kadar toplumsal ve siyasal etkisini sürdüren ve yapılaşması Hindu din adamları

The large Indian geography is characterized by deserts, the highest mountain chains of the World (Himalayas and Hindu Kush mountains) that begin from the Afghanistan border and extend 1600 miles away at the north, a Tropical Climate at the south of India Ocean, and Rain Forests. Aravalli and Ghats are other mountain chains aside from the Himalayas. The Indus, Ganges, and Brahmaputra rivers are in the North and Godvari, Krishna, and Kaveri rivers in the East, which water to large and fertile agricultural lands in India. Country borders extend from the Bay of Bengal at the East, to the Arabic Sea at the West. India has borders with China, Nepal, and Pakistan in the North that were shaped naturally by the Himalayas. The region that covers the Ganges, Indus, and Brahmaputra rivers is the region that hosted many cultures and civilizations from the ancient times. Vast lands extending to the Indian Ocean and the Straits of Mannar and Palk make up the borders with Sri Lanka in the south. India and some other countries such as Pakistan, Afghanistan, Bhutan, Nepal, Bangladesh, Sri Lanka, Mauritius, and the Maldives all make up Middle Asia. India is the biggest country of the region and it is called a subcontinent at the same time (Embree 1988, 111, 113; Mishra 2002, xiii, 10, 11; Kochanek 1975, 42; Banerji 2010, vi, 39; Wolpert 2006, xi; Dobbs-Higginson 1993, 182, 184).³

Migration waves in different periods have become the indicator of the social structure of India in which there are different types of ethnic groups and religions. This situation didn't give rise to "Cultural Imperialism", on the contrary, it has led to an articulated and layered cultural

3 20. yüzyılın ilk çeyreğinde o dönem Hindistan topraklarında yaşayan Müslümanların toplam nüfusun dörtte birini teşkil ettiği belirtilir. Bkz.: "Bagaimanakah Halnya Perhimpunan 'Ahmadijah' di Lahore di Dakwa Perkakas Keradjaan Kafir (Inggris)?" Medan Moeslimin, No. 9, 5 Mei 1925 (11 Shawal Pal 1343), Tahoen XI, s. 129.

3 At the first quarter of 20th century, the rate of Muslim population is nearly one quarter of total population of India. Look at.: "Bagaimanakah Halnya Perhimpunan 'Ahmadijah' di Lahore di Dakwa Perkakas Keradjaan Kafir (Inggris)?" Medan Moeslimin, No. 9, 5 Mei 1925 (11 Shawal Pal 1343), Tahoen XI, s. 129.

yani, Brahmanlarca ortaya konan kast sistemi de bu sürecin bir yansımasıdır (Tinker 1966, 9, 13; Firth 1964, 178).

Uzun bir döneme yayılan göç hadisesinde, güneye yerleşen koyu tenli Dravidyenlere karşılık kuzey Hint topraklarına açık tenli Aryanlar yerleşmiştir. Dravidyenlerin kullandığı Sanskritçe, aynı zamanda Hinduizm'in kutsal metinleri Vedalar'ın da dilidir. Indus, Ganj ve Dekkan nehirleri ile güneydeki yarımada çevresi göçlerin gerçekleştiği bölge olarak çeşitli kültür ve medeniyetlere ev sahipliği yapmıştır. (Rawlinson 1965, 5, 7; Tinker 1966, 6, 12; Chanda 1965, 11).

Çoğul etnik ve dinî yapılanmanın bir ürünü olarak ülkede çok farklı diller yer alır. Hintçe Anayasa'da ulusal ve resmî dil kabul edilirken, daha önce 13 olan resmî dil sayısı günümüzde 21'dir. Bunlar Urduca, Assami, Bengali, Gücerati, Kannada, Keşmiri, Konkani, Malalayam, Mahathi, Marathi, Nepali, Oriya, Pencabi, Sankrit, Sindhi, Tamil, Telugu, Dogri, Bodo, Santhali ve Maithlidir. Ayrıca yüzlerce alt etnik dilden bahsetmek mümkün. İngiliz sömürgeciliğinin bir etkisi olarak günümüzde İngilizce resmî dil statüsünde olup metropolitan şehirlerde de birinci dildir (Deol, 2000, 93; Tinker 1966, 5; Mishra 2002, 11). Dil farklılaşmaları karşısında siyasî liderler dil birliği sayesinde konsensüs oluşturma arayışında olsalar da, bunun süreklilik arz ettiğini düşünmek zordur. Bunun örneklerinden birini Mughallar oluşturur. 16. yüzyıl ilk yarısında bölgede hakimiyet kuran Mughallar süreçte tek dil olarak Farsça ile bölge topluluklarını tek bir aidiyet altında toplama gayreti içinde oldular (Rawlinson 1965, 3).

Kadim dönemlerde Orta Asya'dan bölgeye yapılan göçlerle gelen Aryan ırkı süreçte Altkıta'daki yerli unsurlarla eklemlendi (Dobbs-Higginson 1993, 185; Watson 1999, 11, 30). Bu çerçevede, farklı etnik ve kültürel yapılar, komplike sosyo-kültürel yapılar ortaya çıktı. Hindistan bu zengin dinî ve kültürel unsurları, tarih boyunca

structure in India. Beside the interaction between migrant masses; the caste system that has been maintaining its social and political impacts on Indian society from the past to present, is the result of migration waves and cultural interactions. Maintaining its political and social existence in India, the caste system was formulated by Hindu religious men called "Brahmans" (Tinker 1966, 9, 13; Firth 1964, 178). In the long-lasting migration period, dark-skinned Dravidians settled to the South and fair-skinned Arians have settled to the North lands of India. Sanskrit used by Dravidians is the language of the holy texts of Hinduism at the same time. The area between Indus, Ganges, and Dekkan rivers and the peninsula let in immigrants in the past, while the South hosted different types of cultures and civilizations (Rawlinson 1965, 5, 7; Tinker 1966, 6, 12; Chanda 1965, 11).

As a result of multiple ethnic groups and religions, there are lots of different languages in India. While the Hindi language is accepted as a formal and national language in the constitution, the number of formal languages has reached 13 in the past and is now 21 today. These languages are: Urdu, Assami, Bengali, Gücerati, Kannada, Kashmir, Konkani, Malalayam, Mahathi, Marathi, Nepali, Oriya, Penjabi, Sanskrit, Sindhi, Tamil, Telugu, Dogri, Bodo, Santhali and Maithli. In addition, there are hundreds of sub-ethnic languages in the country. As a result of English Imperialism, the English language is at the same formal status with the formal spoken language in India specifically, it is the first language preferred to be spoken in cities (Deol, 2000, 93; Tinker 1966, 5; Mishra 2002, 11). Politicians are in search of making consensus for "language unity" against the existence of formal language diversity. Mughals can be given as a historical example of those in search of uniting all ethnic languages existing under their political hegemony. Controlling and ruling the region at the

Güneydoğu Asya topraklarına taşıyarak bu anlamda Çin'le rekabet içinde oldu. Söz konusu coğrafyalardaki arkeolojik buluntular ve Sanskritçe dil ögesine ait unsurlar, Hint kültürünün bu etkisinin birer kanıtı niteliğindedir. Örneğin, Hint kültürünün etkisi Sumatra Adası'na 4. yüzyıl, Borneo ve Cava Adaları'na 5. yüzyıl ve Bali Adası'na 6. yüzyılda ulaşmıştır (Mill 1997, 165; Saxena 2006, 96-99).

Hindistan tarihin erken evrelerinden itibaren doğu-batı ticaret güzergâhında yer alması sebebiyle çeşitli kültür ve medeniyetlere mensup tüccar, seyyah, din ve bilim adamı, savaşçı gibi farklı meslek ve ilgiden gruplar için bir göç merkezi oldu. Bu çerçevede, Hindistan'ın batıyla ilişkileri Fenikeliler dönemiyle başlarken, Siddhardha'nın (Buddha) ölümünün ardından din haline getirilen öğretilerinin Çin'e ulaşması iki coğrafya arasında etkileşimi artırdı. Çin gibi kadim bir medeniyet ile Avrupa kıtası arasındaki ticaret güzergâhının üzerinde yer alması; İslamiyet'in yaygınlaşmasıyla sürece başta Arap milletleri olmak üzere aralarında Türklerin de yer aldığı farklı milletlerden Müslümanların katılımını gündeme getirdi. Bu sürecin bir ifadesi olarak Sanskritçe, bir yandan Avrupa dillerinin anası kabul edilen Latince diğer tarafta Malay Yarımadası, Cava ve Bali Adaları'ndaki topluluklarca konuşulan diller üzerinde etkisi oldu (Firth 1964, 177; Marong Mahawangsa 2012, 189).

Bugün bile komşu ülkelerde ağırlıklı olarak dinî-kültürel yapılanmalara bakıldığında, doğuda ve kuzeyde Myanmar, Çin, Nepal ve Bhutan'ın Budist; batıda İran ve Pakistan'ın güneydoğuda ise, Endonezya ve Malezya'nın İslam dininin genel kabul gördüğü dikkat çeker. Bu dinî yapıların her birine değişik ölçülerde ev sahipliği yapan Hindistan, tarih boyunca neredeyse Asya kıtasındaki tüm dinî ve kültürel yapılara kucak açmıştır (Coedès 1968, 5, 18). Buna ayrıca, bölgenin kadim inanç unsuru olarak animizm ve sömürgecilik dönemindeki misyonerlik faaliyet-

first half of the 16th century, Mughals had many different communities under their flag, who had different spoken languages but were speaking only Persian language (Rawlinson 1965, 3).

Coming with the migrations from Middle Asia to Indian lands in ancient times, the Arian people had been joined to the people living in Sub-continent over time (Dobbs-Higginson 1993, 185; Watson 1999, 11, 30). At this point, different ethnic and cultural structures and complicated socio-cultural structures emerged. India has been in competition with China throughout its history by transporting its cultural and religious diversity to South-East lands. Archeological findings and materials related to the Sanskrit language in the South-East region are proof of Indian culture's impacts. For example, the impact of Indian culture on Sumatra Island was started in the 4th century, on the Islands of Borneo and Cava in 5th century, and finally on the Island of Bali in 6th century (Mill 1997, 165; Saxena 2006, 96-99).

Because of the fact that India is located on the East and West trade routes since the early eras of history, it became a migration center for merchants, travellers, scientists, religious men, and warriors from different types of culture and civilization. The relationship between India and the West started with the Phoenicians. On the other hand, the Buddhist doctrine reached India after Siddhardha passed away. India, located between China and the European continent, became a transit route for Muslims, initially for Arabs and later for Turks and others Muslims from different ethnicities. As a result of this process, Sanskrit became influential not only on Latin language, accepted the source of all western languages, but it also became influential in the language groups living on the Islands of Bali and Java and the Malay Peninsula (Firth 1964, 177; Marong Mahawangsa 2012, 189).

Even today, when we look at religious and cul-

leriyle Hristiyanlığın farklı mezheplerinin varlığı da eklenmelidir.

Ülke ekonomi, eğitim, ticaret, din gibi neredeyse tüm sosyal kurumlar noktasında, geçmişten getirdiği farklılaşmaları ve tezatları bünyesinde taşır. Örneğin, bölgesel ve küresel ticaret ağı içerisinde yer alan sahil şeridindeki liman şehirleri ve bunlara eklenen geniş bir hinterlanda karşılık, iç bölgelerde daha “inek kuşağı” (cow-belt) adıyla da anılan tarım ve ilintili alanlarda kır toplumu özelliği arasında ayrılır. Bu bağlamda, ülke nüfusunun yaklaşık dörtte üçü kırsalda yaşar ve bu alanda istihdam edilirken, genel anlamıyla geçim kaynaklarını da tarım ve hayvancılık oluşturur. Ülkenin temel besin kaynağının çeltik olması tarımsal faaliyetlerde bu alanın öne çıkmasına neden olur.

Sömürge döneminden itibaren özellikle liman şehirleri ve çevresinde gelişme gösteren sosyo-ekonomik yapılaşmalar, küresel toplumla ilişkilerde öncü rol oynar. Başkent Yeni Delhi, Bombay, Kalküta, Madras gibi şehirler metropolit nitelik arz eder ve modern dünyanın ülkedeki görünen yüzüdür (An Historical Account 2010, 2).

Ulusal ve uluslararası ekonomi faaliyetlerinin yoğunlaştığı bu şehirler, aynı zamanda giderek başarı grafiği yükselen uluslararası işletme, tıp, uzay bilimleri, enformasyon teknolojileri, genetik gibi bilim dallarında ulusal ve uluslararası kuruluşlara ev sahipliği yapar. Bu noktada, metropolit şehirlerdeki toplumsal hareketlilik önemli bir yer tutarken, geniş kır toplumunda ise geleneksel ve durağan yaşam şekilleri hakimdir. Bunda, hiç kuşku yok ki, bu toprakların kadim sosyo-dinî yapılaşması olan kast sisteminin kayda değer bir yeri vardır. Kast sisteminin toplumsal olarak “dokunulmazlar” olarak adlandırılan alt unsurları, yani “Dalits”; toprakların kadim sakinleri, yani yerli topluluklar “Adivasis”, ormanda göçebe ve toplayıcı yaşam süren “Vanavasis”ler bu anlamda her anlamda bölünmüş toplumun öğeleridirler (Ray 2002, 39; Ahmed 2011, 46-7).

tural structures in neighbouring countries, we clearly see that in the East and North, Myanmar, China, Nepal and Bhuthan people are generally Buddhist, on the contrary; in the West, Iran and Pakistan, in the South-East, Indonesia and Malaysia are generally Muslim. Hosting each one of the different religions to some extent, India recieved all religio-cultural structures with open arms throughout history (Coedès 1968, 5, 18). In addition, Animism is one of the oldest belief-systems since ancient times, and missionary activities from the colonial period and different sects of Christianity can be given as an example of religions and doctrines that received friendly hosting from India.

The country contains many paradoxes and differentiations borrowed from the past in itself, especially in institutions like education, trade, and religion. For instance, while India has port cities extending along its coastline that are located on the regional and global trade network and has a large hinterland attached to that coastline, on the other side, the inner regions of India known as the cow-belt show agricultural-society characteristics. Three quarters of the population live in rural areas. They are employed with jobs related with agriculture and animal husbandary. Major source of incomes are agriculture and animal husbandary. Since rice is the main food of the country, agricultural activities have become widespread as a source of income in India.

Since the colonial period, port cities and other settlements developing near the port cities have played leading role on relationships with the global society. Cities such as New Delhi, Bombay, Calcutta, and Madras can be given as examples for metropolis. They represent modernization process in the country (An Historical Account 2010, 2).

National and international activities are concentrated in these cities hosts international management, medicine, space sciences, information

Toplumsal tabakalaşma sistemi olan kast, aynı zamanda üretim ilişkileri, şehirleşme, eğitim ve istihdam gibi toplumsal alanlarda da belirleyicidir. Bununla birlikte, bağımsızlık sonrası modernleşme süreçlerine paralel olarak kast sisteminde de çözümler görülür. Günümüzde nüfusun %16.5'ini kaplayan kast sisteminde, merkezî politikalarla eğitim, istihdam vb. alanlardaki kontenjanlarla toplumsal mobilitenin önü açılmaya çalışılmaktadır (Mishra 2002, 11).

Dünyanın beşinci büyük ekonomisi konumundaki Hindistan'da tarımsal üretim gayri safî millî hasılanın yaklaşık %25'ini oluşturur. Çeltik, çay, buğday, yağlı tohumlar, hint keneviri, darı, kaşık, kahve, şeker kamışı ve baharatlar önemli ürünleridir. Ayrıca endüstri sektörü %30 ve servis sektörü %45 düzeyinde katkı yapar. Nüfusun %30'a yakını yoksulluk sınırının altındadır. İhraç ürünleri arasında çay, kahve, baharatlar, demir özü, tekstil, deri ve bilgisayar donanımları önemli yer tutar. İthalat ürünleri arasında ise petrol ve benzeri ürünler, gübre, tahıl, yemeklik yağ, ilaç, kıymetli ve yarı kıymetli taşlar bulunur. Ülkenin en önemli ticaret ortağı ABD'dir (Mishra 2002, 12-3).

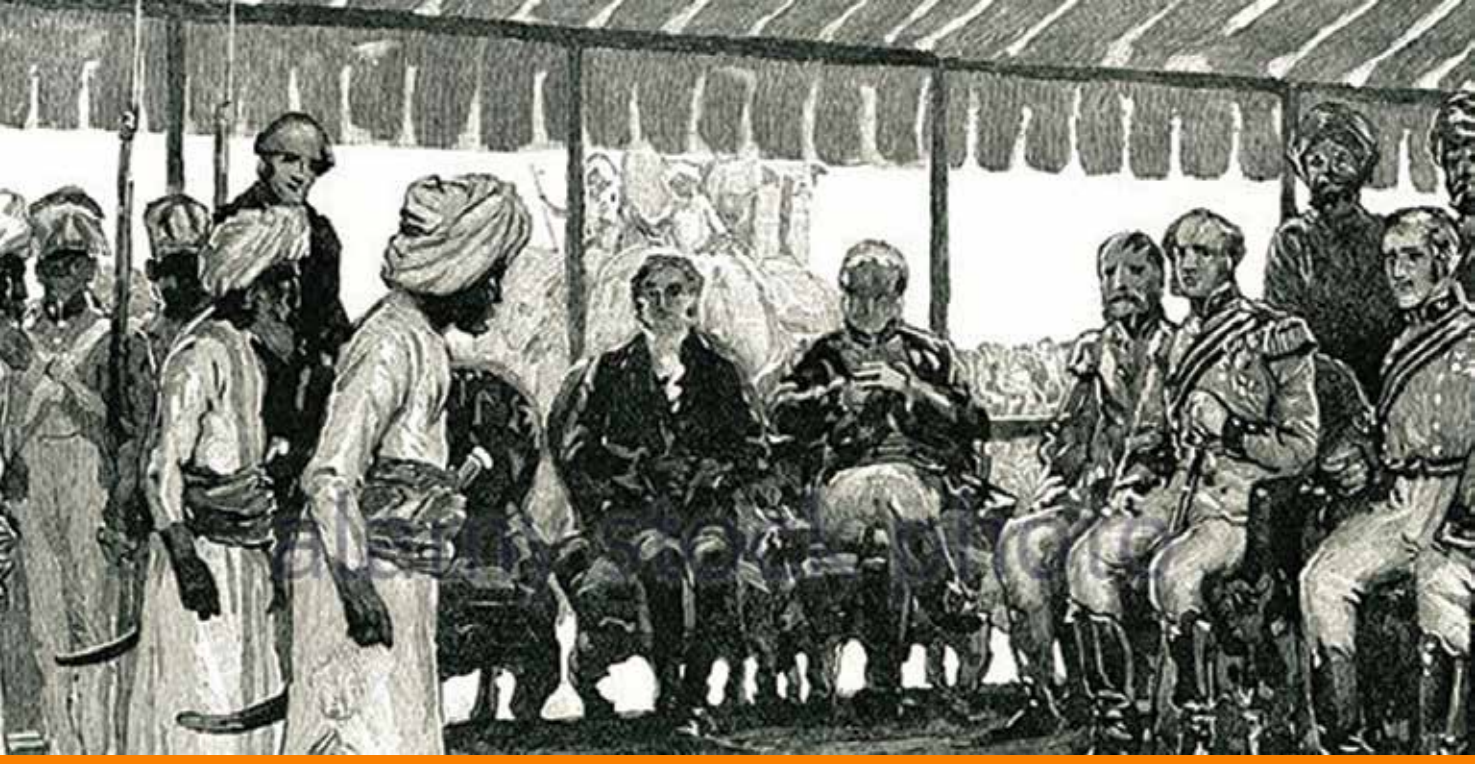
technologies and genetics that carried out by national and international institutions, which have rising successful rate day by day. At this point, while social mobilization dominates metropolis, on the other hand, traditional and stable life style is dominant in rural areas. When the differences between two life styles are questioned, the significant role of caste system, which is the oldest socio-cultural structure of India, will undoubtedly be seen. "Dalits" is one of the sub-classes of caste system called as an untouchables of the society, "Adivasis" is the oldest residents of India and they are native people and finally the "Vanavasis" are a hunting and gathering society. All these people belong to a sub-class of the caste system and are divided elements of society (Ray 2002, 39; Ahmed 2011, 46-7).

The caste system can be defined as a social stratification that has a significant role in the education system, relations of production, urbanization, and employment all at the same time.

In addition, there have been dissolutions at the caste system in paralel with the post-independence modernity processes. In the caste system, which is still influential on 16.5% of the population, social mobility is trying to be facilitated with central government policies, especially in the education system and employment (Mishra 2002, 11).

Agricultural production makes up nearly 25% of the GDP in India, the fifth biggest economy in the World. Rice, tea, wheat, oil seed, jute, corn, rubber, coffee, candy cane and spices are major products in India. The industry sector makes up 30% of GDP and the service sector makes up 45% of GDP. Nearly 30% of the population is under poverty line. Tea, coffee, spices, iron, textile, leather and PC items are India's important export products. Oil and related productions, fertilizer, cereal, cooking oil, medicine and some valuable stones are India's principal import products. The country's most important trade partner is the USA (Mishra 2002, 12-3).

siyasi tarih political history

Hindistanın siyasî tarihini, dinî-kültürel etkileşimler kadar, dönemler bağlamında, örneğin klasik dönem, Ortaçağ ve modern dönem olarak da ele almak mümkündür (Tinker 1966, 6). Bu dönemler aşağıda kısaca ele alınmaktadır.

İslam öncesi dönemde Kuzey Hindistan topraklarında siyasî birliğin sağlanması, M.Ö. 300 yıllarında Mauryas döneminde gerçekleşti. Mughalların hakimiyetinin görüldüğü 11. yüzyıla kadar ise bölge farklı site devletlerinin hakimiyetine girdi (Chanda 1965, 11). Sömürge dönemi öncesi de, daha çok kuzeybatı ve kuzeydoğu istikametinde kurulan devletlerin hakimiyeti söz konusu oldu. Chandra Gupta (375-415), Samudra Gupta (330-380) hanedanlıkları, Gücerat Krallığı (1407-1573), Pallava Hanedanlığı (4-9. yüzyıl) ve Rajputlar (6. yüzyıl-19. yüzyıl) bu

The political history of India can be examined both from the perspective of religious and cultural interactions and from the perspective of the classical age, middle age, and modern age (Tinker 1966, 6). Brief information will be given about these eras below.

At the pre-Islamic period, political unity in the lands of north India was established in 300 BC in the era of the Mauryas. By the 11th century, which was the years of Mughals' hegemony, the region was under the hegemony of different city states (Chanda 1965, 11). At the pre-colonial period, there were hegemonic states founded in the North-East and North-West parts of the country. Chandra Gupta Dynasty (375-415), Samudra Gupta Dynasty (330-380), Gujarat Kingdom (1407-1573), Pallava Dynasty (4th-9th century) and Rajputs (6th-19th century) can be given

kapsamda sayılabilir (Tinker 1966, 17, 20).

Müslümanların Hint Altkıtası'na nüfuzu ise, İran'ın fethinin ardından gerçekleşti. Arapların İslam öncesi dönemde, geleneksel ticaret yolları üzerindeki etkinlikleri İslamlaşmayla birlikte dinî ve kültürel yapılaşmayı da içine alır. Bu çerçevede İslamiyet, Hindistan'ın batı kıyılarına 8. yüzyıl başlarında ulaştı. İslamlaşma süreci, özellikle ülkenin batı ve kuzey bölgelerinde yoğunlaştı. 17. yüzyılda her on kişiden birinin Müslüman olduğu tahmin edilen Hindistan, bugün dünyada en çok Müslüman nüfusu barındıran ikinci ülke konumundadır (Mishra 2002, 11; Copland vd. 2012, 83).⁴

Hindistan'da İslamlaşma sürecinde sufilerin de rolü vardır. Bu noktada, "Yaratıcı sevgisi" veya "Allah aşkı" kavramıyla dinî yaşamı şekillendirmeleri, Hind toplumlarının tarihin erken dönemlerinden itibaren yakın durduğu mistik bir dinî algının kolaylıkla benimsenmesine yol açtı. Sufizmin değerlerinin Hindu ve Budizm'in Bakti anlayışına yakınlığının İslamlaşmayı kolaylaştıran bir yönü olduğu belirtilir (Copland vd. 2012, 86).

Türkler İslamlaşırken, bir yandan da Afganistan üzerinden Hindistan'a göçleri söz konusudur. Bu süreçte, farklı Türk kavimlerinin, 12. yüzyıl sonlarından itibaren Afgan ve Tatarlarla, ardından Mughallarla sürdürdükleri uzun dönemli siyasî hakimiyetleri, bölgede Türk siyasî ve kültürel özelliklerinin yerleşmesinde rol oynadı.

as an example for the powers that established a significant hegemony in India (Tinker 1966, 17, 20). The influences of the Muslim communities to the sub-continent realized after the conquest of Iran. The activities of the Arabs included religio-cultural aspects after being Islamized, in addition to their existence in traditional trade routes during the pre-Islamic period. So Islam reached the western coastal areas of India at the beginning of the 8th century. The islamization process intensified especially at the western and northern parts of the country. It is assumed that one-tenth of the population was Muslim in the 17th century. Nowadays, India is the second most populated country in which Muslims live in the World (Mishra 2002, 11; Copland vd. 2012, 83).⁴

Sufis had a crucial role in the Islamization process as well. Constructing religious life with the concepts "Love of Creator" and "Love of Allah" by Sufis led to internalization of Islam easily by the Hindu, who have had a mystic perception from the early eras of history. It is stated that the similarities of the values of Sufism with the Bakti doctrine of Hinduism and Buddhism made the Islamization process easier (Copland vd. 2012, 86).

While Turks accepted Islam, at the same time, they migrated from Afghanistan to India. At this process, long-term political hegemony of distinct Turkish tribes with Mughals, Afghans, and Tatars from the end of the 12th century on the region led to transformation of the region

4 Hindistan'ın tarihi boyunca İslam devletlerince yönetilmesi, Hindu kitlelerin siyasî gücü ele geçirmelerinin ardından bu tarihi gerçeklik karşısında besledikleri önyargı ve kompleksin bir ifadesi olarak da yorumlanabilir. İslam devletleri gerek siyasal gerek toplumsal yapılaşmada İslamiyet'in değerlerini önceleyen bir yaklaşım sunmaları kadar, geniş Hindu kitlelerinin İslamlaşmasında da çeşitli vasıtalarla şu veya bu derece rol oynamışlardır. Askerî bir güç tesisi olmamakla birlikte, siyasî gücün ve yaptırımların bu nedenle öne çıktığı söylenebilir. Bkz.: Copland vd. 2012, s. 89.

4 Since India had been ruled by Islamic States throughout the history, when Hindu seized the power, their attitudes to Muslims can be commented as the reflections of complex and prejudices coming from the historical reality. Islamic states had an intention to give Islamic Valuables priority both for political and social construction of India, at the same time, they had played important role on the Islamization of Hindu masses. It can be said that political pressure and sanctions on Muslims are result of this historical reality Look at: Copland vd. 2012, s. 89.

dı (Dobbs-Higginson 1993, 172).⁵ Bu noktada, Türklerin Gaznelilerle başlayan hakimiyetleri Delhi (1206-1526) ve Dekkan sultanlıklarıyla devam etti (Mill 1997; 173; Wolpert 1982, 31, Bayur 1987, 127; Tinker 1966, 13-17). Söz konusu bu siyasî yapılar arasında, Türk-Afgan hanedanlığı Tuğluk Sultanlığı (14. yüzyıl), Mughal hanedanlığı (1526-1857) vardır. Bu devletler, orta ve güneye nüfuz edemeseler de, bölgede etkisini bugüne kadar süren bir iz bırakmışlardır (Watson 1999, 17).

Sömürge dönemiyse, 1498 yılında Portekizli denizci Vasco da Gama'nın Hindistan'ın Kalküta Limanı'na çıkmasıyla başlamıştır. 1500'lü yılların başlarında özellikle Batı Hindistan sahillerindeki önemli liman şehirlerinde hakimiyet kuran Portekizliler, 1511 yılında Malaka Boğazı'nda Malaka Sultanlığı'nı da ele geçirmek suretiyle bölgede hakimiyetini pekiştirmiş, sömürgecilik döneminde Hindistan'da en önemli tesiri bırakan ise İngilizler olmuştur.

İngilizler, 17. yüzyıl başlarında, 1608 yılında ilk ticaret filosunun Surat liman şehrine gelmesiyle bu topraklara ayak bastılar. Bu süreç sadece Hindistan tarihi açısından değil, bölge ve dünya tarihi açısından da büyük önem taşır. İngilizler, bu yüzyıl boyunca dönemin Mughal devletinden batı ve doğu sahillerindeki Surat, Goa, Madras, Bombay, Kalküta gibi limanlarda ticarî imtiyazlar elde etti. 18. yüzyılda ise Bengal'de başlayan siyasî hakimiyet, Marathaların mağlup edilmesiyle Sind, Pencab gibi bölgelere ulaştı. 19. yüzyıl ortalarına gelindiğindeyse, İngilizlerin bölgede kurdukları imparatorluk, Peşaver'den Burma'nın (Myanmar) liman şehri Yangon'a, Keşmir'den Ceylon'a (Sri Lanka) kadar uzanan geniş bir coğrafyayı içine alacak şekilde genişledi. (An Historical Account 2010 1, 2, 5).

under the effect of Turkish policy and culture (Dobbs-Higginson 1993, 172).⁵

At this point, Turkish hegemony, beginning with Ghaznavids, was maintained with Delhi and Dekkan Dynasties (1206-1526) (Mill 1997; 173; Wolpert 1982, 31, Bayur 1987, 127; Tinker 1966, 13-17). Other Turkish political powers were the Turk-Afghan Dynasty, Tughluk Dynasty (14th century) and Mongolians (1526-1857). While these dynasties and states were not able to penetrate the mid and southern regions of India, they left traces in these lands (Watson 1999, 17).

The colonial period started with the arrival of Portuguese sailor Vasco de Gama to the port of Calcutta in 1498. Controlling and dominating especially important port cities of the western coasts at the beginning of 1500's, the Portuguese consolidated their hegemony on the region by capturing the Sultanate of Malacca, located at the the Strait of Malacca in 1511. The British left the deepest socio-political influences in the lives of natives societies. The British took a step to the lands of India at the beginning of the 17th century, in 1608, with the arrival of two fleet of trade ships to Surat city port. This process was not only important for the future of India but it was also important for the future of the region and world. The British had trade privileges to operate in the port cities of Surat, Goa, Bombay, and Calcutta in the eastern and western coasts of Mughal Empire throughout the 17th century. Political hegemony on Bengal that began in the 18th century reached to Sind, Punjab after defeating the Marathas. It the middle of the 19th century, the United Kingdom had been controlling and ruling a wide range of areas in the region, extending from Peshawar to Burma(Myanmar) port city Yangon and from Kashmir to Sri Lanka . (An

5 Türkler, özellikle Alaaddin Guri komutasında, İslam sancağını Hindistan'ın kuzeyine taşıyan millet olarak bilinir. Bkz.: Copland vd. 2012, s. 84.

5 Turks especially under the command of Alaaddin Guri are known the nation who carried the falg of Islam to the North of India. Look at: Copland vd. 2012, s. 84.

Bağımsızlık sonrası dönemde idare, İngiliz yönetim sisteminin benzeri olup, Westminster adıyla anılan iki meclisle yönetilmekte ve hükümeti temsil eden başbakanın yanı sıra, devlet başkanı bulunmaktadır. Devlet başkanı ülkede birliğin sembolüdür (Austin 1994, x; Kochanek 2001, 18). Merkezî hükümetin yanı sıra, ülke 29 eyalet ve 7 birlik bölgesine bölünmüştür. Bu çerçevede ülke, demokrasiyle idare edilen en kabalık nüfusa sahip ülke konumundadır. Bağımsızlık sonrasında ulus-devlet inşasında “farklılıkta birlik” olarak adlandırılan siyasî yaklaşım, İngiliz sömürge dönemi, merkezî idare ve eğitimi sayesinde elitler vasıtasıyla sağlanan birliğin bir devamıdır (O’Brien 2011, vii; Higgins 2011, vii; Watson 1999, 17).

Bununla birlikte, dönem dönem çatışma potansiyelinin ortaya çıkmasında, ülkedeki siyasî partilerin etnik yapı, din ve hatta dil farklılaşmaları üzerine kurulu olmasının etkisi vardır. Bu durum, toplumsal şiddet kaynağı olmakla birlikte, bu şiddetten güç devşiren bir nitelik de taşır (Austin 1994, 2). Farklı nedenlerle ortaya çıkan çatışmacı atmosfere, Pencab’da Sih, en kalabalık nüfuslu eyalet olan Uttar Prades’de Hindu, Tamil Nadu’da Dravidyen hareketi, Bihar’da kast gruplarının vazgeçilmezliği, Assam’da bağımsızlık hareketi gibi bölgesel farklılaşmalar örnek gösterilebilir (Dijkink 1996; 130; Austin 1994, 3, 6; Kochanek 1975, 40, 41; Pye-Pye 1985, 134, 135).

Toplum yapısı ve sömürge tecrübeleri noktasında üçüncü dünya ülkeleri arasında yer alan Hindistan, benzer ülkelerle karşılaştırıldığında askerî darbelerle konu olmaması, görece istikrarlı siyasal yaşamı ve temelde bağlantısızlar bloğunda yer almasıyla dikkat çeker (Jaffrelot 2008, 77).

a. Bağımsızlık Süreci ve Sonrası

19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyıl başlarındaki bağımsızlık sürecinde, Müslümanlarla Hindular ara-

Historical Account 2010 1, 2, 5).

The administration at the post-independence period was typically a copy of the English Administration System.

India had been ruled by bicameral system called the “Westminster” and there were not only PMs representing the government in this system but it also had a president. The president is the symbol of “Unity” in the country (Austin 1994, x; Kochanek 2001, 18). In addition, the country has a central government, it is divided into 29 provinces and 7 united regions. Because of having these characteristics, India can be given as an example for the largest country ruled by democracy in the World. Political doctrine, which emerged during the time of Nation-State construction, defined as “From Differences to Unity” at the Post-independence period is nothing but to maintain central ruling and education system under the control of elites just as in the UK at the colonial period (O’Brien 2011, vii; Higgins 2011, vii; Watson 1999, 17).

Parties in the country, political rhetoric based on ethnic, religious and language differences, have an important role on the emergence of potential risks of clashes from time to time. This situation is not only the source of social violence but it is also a useful instrument to consolidate the masses (Austin 1994, 2). Sih in Penjab, Hindu at the heavily populated province of Uttar Pradesh, Dravidian Movement in Tamil Nadu, the indispensableness of caste groups in Bihar and regional differences and Freedom Movements in Assam can be given as an examples for different reasons of clashes in India (Dijkink 1996; 130; Austin 1994, 3, 6; Kochanek 1975, 40, 41; Pye-Pye 1985, 134, 135). Being one of the third-world countries with its social structure and its negative colonial experiments, India, when compared to similar countries, draws attention for being a nonaligned movement, for not being exposed to military coups and for having relatively consistent political structure (Jaffrelot 2008, 77).

sında İngiliz sömürge yönetimine karşı siyasî işbirliği gündeme geldi, bu iki grup arasında ortak mücadele yürütülmesi ve bu konuda bir komite oluşturulmasına karar verildi. Hilafet Komitesi ve diğer bazı alimler de bu amaçla birlik çağrısıyla hareket etti.⁶ Bu dönemde din farkı gözetilmeksizin Hint milliyetçiliğinin bağımsızlığı getireceği ve ülkedeki tüm toplulukları, sınıfları ve geleneksel kastları bir arada tutabileceği düşüncesi hakimdi (Bose 2006, 67; Morris-Jones 1963, 10).

Hindistan, 2. Dünya Savaşı öncesinde bazı milletlere mensup temsilcilerin çeşitli toplantılarda bir araya gelmesiyle oluşan ve savaş sonrasında “Bağlantısızlar” hareketi adının alan oluşumun içerisinde yer aldı (Morris-Jones 1963, 9; Lefever 1976, 94-95). Bu bağlamda, 10-15 Şubat 1927 tarihlerinde Brüksel’de düzenlenen “Emperyalizme ve Sömürgeci Baskıya Karşı Başkanlık Heyeti Kongresi” adlı toplantıya Jawaharlal Nehru da katıldı (Guha 2014, 120-1; Noer 2012, 21, Mackie 2005, 10). Bağımsızlık sonrasında ise, Yeni Delhi’de 27 ülkenin katılımıyla Asya Konferansı’na ev sahipliği yaptı (Guha 2014, 134; Noer 2012, 105). Bağlantısızlar Hareketi’nin kurumsallaşmasında önemli bir adım telâkki edilen Bandung Konferansı’nda (1955) Hindistan’ın kayda değer rolü vardır.⁷

2. Dünya Savaşı sonrasında, Hint Altkıtası 15 Ağustos 1947 yılında Hindistan ve Pakistan adıyla iki ayrı ülkeye bölündü. Müslümanların büyük bir bölümünün içinde yer aldığı toprak-

a. Freedom and Post-freedom Process

During the freedom process, both at the end of 19th century and at the beginning of 20th century, political cooperation between Hindu and Muslims against English Colonial Administration was brought to the agenda. They decided to struggle together against English Imperialism and to set up a committee. The Khilafah Committee and some other sheikhs took action with a “Call for Unity”.⁶ The idea that Hindu Nationalism will bring freedom without religious discrimination and it will hold all the communities, classes, and traditional castes together was dominant during this period (Bose 2006, 67; Morris-Jones 1963, 10).

India had been in a Movement that first came into existence with the attendance of representatives from different nations to the meetings before World War II and which then took the name “Unconnected Movement” after the war (Morris-Jones 1963, 9; Lefever 1976, 94-95). Lefever attended to “Presidential Committee Against Colonial Pressure and Imperialism” congress held in Brussels on 14-15 February 1927 (Guha 2014, 120-1; Noer 2012, 21, Mackie 2005, 10). India hosted the “Asia Conference” in New Delhi with the attendance of 27 countries during the post-freedom period (Guha 2014, 134; Noer 2012, 105). India has had a significant role on “Bandung Conference” which is considered to be an important step taken for institutionalisation of the “Unconnected Movement”.⁷

After World war II, the Indian Sub-continent was divided into two different countries, one of

6 “Pechabaran: Kaoem Moeslimin dan Hindoe Berkoempoel Mendjadi Satoe Akan Melawan Imperialisme”, Medan Moeslimin, No. 7, 5 April 1925 (11 Pasa Dal 1343) Tahoen XI, s. 109.

7 Hindistan’ın bu bağlamda Endonezya ile yakın temas içerisinde olduğu biliniyor. Daha 1955 yılında Bandung Konferansı düzenlenmeden önce, 1950 yılında dönemin Hindistan başbakanı Jawaharlal Nehru 1950 yılı Nisan ayında Jakarta’yı ziyaret etmişti. Bkz.: Noer. (2012), s. 132).

6 “Pechabaran: Kaoem Moeslimin dan Hindoe Berkoempoel Mendjadi Satoe Akan Melawan Imperialisme”, Medan Moeslimin, No. 7, 5 April 1925 (11 Pasa Dal 1343) Tahoen XI, s. 109.

7 It has been already known that India have had in a close relationships with Indonesia. Before Bunding Conference was held in 1995, India PM Jawaharlal Nehru had visited capital Jakarta on April 1950 Look at: Noer. (2012), p. 132).

lar, Doğu Bengal'i de içine alacak şekilde Pakistan adıyla bağımsızlığını ilân etti. Bu süreç etnik ve dinî çatışmalara konu olurken, yarım ilâ bir milyon kişi hayatını kaybetti, on milyon kişi mülteci konumuna düştü (Dijkink 1996, 129; Dobbs-Higginson 1993, 172, 186; Wood 1987, 17).

Kurucu başbakan Jawaharlal Nehru, Kongre Partisi başkanı olarak 1951-1964 yılları arasında görev yaptı. Nehru döneminde, ulus-devlet oluşumunu sağlamaya yönelik çabalara karşılık, Soğuk Savaş döneminde tarafsız dış politika izleyen Hindistan'ın, sınır anlaşmazlığı nedeniyle Çin'le 1962 yılında Ekim-Kasım ayında girdiği kısa süreli savaşı kaybetmesi ve iki süper güç arasında oynamak istediği aracılık rolünde başarılı olamaması uluslararası arenada imaj kaybına neden oldu (Pye-Pye 1985, 134-5; Kochanek 2001, 18, 19).⁸

Ülkede geniş kesimlerin yoksulluk ve düşük gelir sınıflamasından kurtulamamasının, merkezî yönetimdeki istikrarsızlık ve çelişkilerle bağlantısı vardır. 1991-1992'deki reformlara kadar içe kapalı ve dış yatırımları reddeden ekonomi politikaları, bürokrasideki yolsuzluk, siyasîlerin gelecek kaygısıyla siyasî kararlar almada gecikmeleri gibi faktörler bu süreçte dikkat çeken unsurlardır (Dobbs-Higginson 1993, 171).

Ardından önemli sosyo-ekonomik sorunlar devralan Indra Gandhi döneminde Kongre Partisi'nde yaşanan krizler de ulusal siyasette etkili oldu. Uygulanan merkezî yönetim Pencab, Keşmir, Assam gibi eyaletlerde toplumsal huzursuzluklara, ülke yönetiminde ise genel anlamda yolsuzluklara neden oldu. Bu süreçte muhalefet partisi Janata Partisi (JP), muhalefet hareketlerinin bir koalisyon gücü olarak 1977 yılı seçim-

them was India and the other was Pakistan, on 15 August 1947. Lands in which the vast majority of Muslims were living, together with East Bengal, became a part of Pakistan and then Pakistan declared its independence. This process led to bloody ethnic and religious clashes and over than 500.000 people died and finally 10 million people became refugees (Dijkink 1996, 129; Dobbs-Higginson 1993, 172, 186; Wood 1987, 17).

Founding president Jawaharlal Nehru served as the president of Congress Party between the years 1951 and 1964. During his presidency, India followed neutral policies during the Cold War. Contrary to his efforts to complete the Nation-State process, losing a short-term war with China on October-November 1962 because of border conflict and failure of mediation between two super powers led to loss of image in the international arena (Pye-Pye 1985, 134-5; Kochanek 2001, 18, 19).⁸

The reason why the vast majority of people in India live in poverty and can't rise above a low income is related to instability and contradictions in the centralized administration. Corruption in bureaucracy, hesitation of politicians because of future anxiety, and closed economic policies rejecting foreign investments by the reform process 1991-1992 are all the major problems for India (Dobbs-Higginson 1993, 171).

Crises in the Congress Party during Indra Gandhi period and socio-economic problems taken by previous administrations played an effective role on National Policies. The centralized administration particularly led to social unrest in provinces such as Panjab, Kashmir and Assam; but in general, it led to corruption in the country's admin-

8 Hindistan-Çin çatışmasına konu olan Himalayalar sınırı 1914 yılında İngiliz sömürge yönetimi temsilcisi McMahon tarafından belirlenmesiyle, 'McMahon hattı' olarak anılır. Bkz.: Dijkink. (1996), s. 133.

8 Because Himalayas borders, which were the reason of India-China conflict, were determined by Representative of English Colonial Administration Mr. McMahon in 1914, these borders are called "McMahon Line". Look at: Dijkink. (1996), p. 133.

lerini kazansa da, reformlar konusunda somut adımlar atılmadı. 1980'li yılların başında yeneden iktidara gelen Indira Gandhi'nin partiyi ve hükümeti tek başına kontrol etme çabaları siyasî krizi ve toplumsal bölünmeyi körükledi. Bunun bir sonucu olarak 1984 yılında uğradığı suikaste hayatını kaybederken yerine oğlu Rajiv Gandhi, partinin başına geçmişti, bir süre sonra da başbakanlık koltuğuna oturdu (Raghavan 2014, 228, 229, 241, 242; Kochanek 2001, 19, 20). Rajiv Gandhi'nin iktidarda olduğu 1980'li yıllar yeni ekonomi modelinin hayata geçirilmeye başlandığı yıllar oldu. Bu dönemde, endüstri sektöründeki kısıtlamaların kaldırılması, vergilerde kesinti yapılması gibi politikalar sayesinde yıllık büyüme %8'lere ulaştı (Jaffrelot 2008, 77; Dobbs-Higginson 1993, 180).

Rajiv'in 1991 yılında suikaste kurban gitmesinin ardından başbakan olan Narasimha Rao (1991-1996) ekonomik reformları hayata geçirmesi dolayısıyla bugün dahi reformcu bir başbakan olarak anılmaktadır (Kochanek 2001, 23; Dobbs-Higginson 1993, 181).

Bu süreçte partinin ülkeyi benzer ülkelerdeki kalkınma süreçlerine taşıyamaması, yönetime güveni zedelerken, etnik unsurlar çeşitli vesilelerle kendilerini şiddetle tanımladıkları süreçlere yöneldi. Merkezî yönetimin, özellikle Keşmir, Pencab gibi farklı dinî ve etnik yapıların olduğu bölgelerde uyguladığı politikalar, buradaki kitleleri Hindularla çatışmacı bir sürece taşıdı. Merkezî yönetimin kayıtsızlığı ve idare boşluğu, eyalet yönetimlerinde gelecek vaadi ve çıkar ilişkileriyle büyüyen yolsuzluk, geniş toplum kesimlerinin kültürel, dinî ve ekonomik taleplerinin yerine getirilmesine olanak tanımadı.

b. Hindistan Milliyetçiliğinden Hindu Milliyetçiliğine

Hindistan milliyetçiliğinin en önemli kurumsal yapısı olan 'Hindistan Ulusal Kongresi' 19.

At this process, whereas the opposition party, Janata, won the 1970 elections as a part of coalition that was made up of opposition movements, the party didn't take concrete steps for reforms. At the beginning of 1980's, Indra Gandhi's efforts to take the control of the party and government on his own triggered a political crisis and communal subversion. As a result of this crisis, he lost his life in an assassination in 1984 and his son Rajiv Gandhi came to the head of party and after a short time, he became the president (Raghavan 2014, 228, 229, 241, 242; Kochanek 2001, 19, 20). The 1980's, while Rajiv Gandhi was in power, became the years of putting new economic models into practice. During this period, annual growth rates reached 8% thanks to the policies like lifting sanctions in the Industry Sector and tax deductions (Jaffrelot 2008, 77; Dobbs-Higginson 1993, 180).

Becoming the new PM after Rajiv's being a victim of assassination in 1991, Narasimha Rao (1991-1996) has put the reforms into practice. Thanks to the reforms that he put into practice, he is still remembered as reformist PM (Kochanek 2001, 23; Dobbs-Higginson 1993, 181). When the party couldn't manage to rule developmental processes, trust in the government and image of the party were damaged so, as a result of that loss of trust, some ethnic groups found themselves in a violent process by which they expressed themselves. Centralized administration policies that were put into practice, especially in Panjab and Kashmir where there are lot of different ethnic and religious groups, led to conflicts between Hindu and other different ethnic and religious groups. Indifference of the centralized administration, administrative laxity of government, and increasing rates of corruption, with hopes for the future and relationships based on interest didn't meet cultural, religious, and economic demands of a wide range of people.

yüzyıl sonlarında kuruldu. Kongre o dönem, sömürge yönetimi içerisinde yerli unsurların eğitim ve istihdam alanlarında daha çok yer almaları ve böylece toplumsal mobilitenin gelişmesi hedefini güdüyordu. Ardından, özellikle 1. Dünya Savaşı sırasında Gandhi önderliğinde işçi ve köylü sınıflarının katılımıyla ulusal bir harekete dönüştü (Weiner 1964, 101). Bu toplumsal hareketin en dikkat çeken özelliklerinden biri ise, İngiliz sömürge yönetimiyle mücadelede, Hindistan milliyetçiliği çatısı altında Müslümanlarla Hinduların bir araya gelmesi konusundaki çabasıdır (Guha 2014, 124; Brown 1989, 141).⁹

Öte yandan, Gandhi düşüncesinin Hristiyanlıktan etkilendiği ve geleneksel Hindu mücadeleciler geleneğini yansıtmadığını ileri süren çevreler, Hindu milliyetçiliği hedefiyle 1925 yılında Ulusal Gönüllü Organizasyonu (Rashtriya Swayamsevak Sangh-RSS) çatısı altında bir araya geldiler. Hinduların önceliğine dayanan ve militarist bir hareket özelliği gösteren bu yapının dikkat çeken özelliği ise, Müslüman azınlığı kendisine rakip görmesiydi. Günümüze kadar varlığını sürdüren bu hareketin son dönemde ulusal siyasetteki karşılığıysa, Hindistan Halk Partisi'nin (Bharatiya Janata Party-BJP) iktidara taşınması oldu (Dobbs-Higginson 1993, 190). Etnik dinî milliyetçilik veya komünalizm olarak da adlandırılan "Hindutva" kavramı bağlamında çeşitli Hindu milliyetçilik hareketlerini içinde barındıran bu hareket, yeni bir tür Hindu toplumu oluşturmayı hedefler. Sangh Parivar, Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS), Bharatiya Janata Party (BJP) -ki daha önce Bharatiya Jana Sangh (BJS) adıyla faaliyet gösteriyordu-, Bajrang Dal ve Vishwa Hindu Parishad gibi siyasî ve toplumsal hareketleri bünyesinde barındırır. Bu hareketin Müslümanlara yönelik çatışmacı yaklaşımı, 1992 yılında

9 Kongre Partisi'nin bayrağı belirlenirken, o dönem etkin bir siyasî hareket olan Hilafet Hareketi'nden etkilendi ve Müslümanları temsilen yeşil renk kabul edildi. Bkz.: Nanda. (1996), s. 131.

b. From Indian Nationalism to Hindu Nationalism

The most important institutional structure of Indian Nationalism, the "Indian National Congress" was set up at the end of 19th century. During the 19th century, Congress had an intention to make native people take part with increases in education and employment sectors that were under the rule of colonial power for the benefit of social mobilization. Then, it turned into a National movement with participation from the peasantry and working classes under the leadership of Gandhi during World War I (Weiner 1964, 101). One of the most remarkable features of that social movement was the struggle of Hindus and Muslims to gather under the guidance of "Indian Nationalism" against English Colonial Administration.⁹ On the other hand, some other people who thought that "The idea of Gandhi was effected by Christianity and it didn't reflect traditional Hindu ideas and methods" came together under the roof of the "National Volunteer Organization"(Rashtriya Swayamsevak Sangh-RSS) with the aim of Hindu Nationalism in 1925. One of the most important characteristics of that organization, which gave priority to Hindus and had militarist features in itself, was to see Muslims as a rival. The modern version of that movement that has maintained its existence from the foundation process until now is the India Publician Party (Bharatiya Janata Party-BJP) which was in power once upon a time (Dobbs-Higginson 1993, 190). This movement, including numerous Hindu Nationalist Movements in itself in the context of Notion "Hindutva", called Ethnic-Religious Nationalism or Communalism aims to create a new society. It includes politi-

9 While determining the colour of Congress Party's Flag, it was inspired by "Khalifah Movement" which was an active political movement of the period and so the green was accepted for the color of Party's Flag as a symbol for representing Muslims. Look at: Nanda. (1996), p. 131.

Hinduların Uttar Pradeş'deki Ayodhya şehrindeki Babür Camii'ni yıkılmalarında ortaya çıkar (Noorani 2004, 1; Graham 1992, 4; Guha 2014, 29; Choudhary 2010, 1, 93-95).¹⁰

Hindu milliyetçiliği üzerinden siyaset yapan bu çevrelerin çatışmacı yaklaşımlarının temelinde, bu topraklarda yüzyıllar boyunca Müslümanların egemenliği altında yaşamış olmanın getirdiği bir aşağılık kompleksi ve ezilmişliği vardır (Arnold, 1892, 178). Caminin yıkılması sürecinde olduğu gibi, RSS ve "Tanrı Şiva Ordusu" (Shiv Sena) gibi militarist Hindu organizasyonları, süreçte BJP ile ortak hareket etmektedirler. Bu süreç, ülke modern tarihinde Hindistan'ın bir "Hindu devleti" olduğu iddiasındaki bir siyasî ideolojinin öne çıkmaya başladığına da işaret eder (Dobbs-Higginson 1993, 185, 186). Seküler bir siyasî hareket olan Kongre Partisi'nin uzun yıllar ülkeyi yönetmesine bir tepki olarak, Hindu milliyetçisi BJP giderek siyasal yaşamda söz sahibi oldu. Bugün hindutva hareketinin BJP bağlamında siyasî bir güç haline gelmesi genelde ülke bütünlüğüne, özelde ise Müslümanların güvenliği ve Keşmir gibi hassas bölgeler için tehdit niteliği taşımaktadır. Bunun en son aşaması ise 2014 genel seçimlerinde Hindu milliyetçisi olarak bilinen BJJ'nin iktidara gelmesi olmuştur.

Ulusal birliği seküler bir temel üzerine oturtması ve dinî ve etnik gruplar arasında eşit mesafenin korunarak kalkınmanın gerçekleştirilmesini hedefleyen Nehru'dan sonra bugün aşırı milliyetçi Hindu yapılaşmasının giderek güç kazanmasının ne ülkenin iç politika ve toplumsal düzenine ne de bölge ve dünya barışına katkısı söz konusudur. Hindu milliyetçiliği, ülkeyi içe kapatıcı bir nitelik taşımakta ve kaosa sürüklenme eğilimini bünyesinde barındırmaktadır.

¹⁰ Hindutva kavramı din-dil ve ırk/etnik değerlere atıfta bulunan "Hindu, Hindi ve Hindustan" üçlemesini bünyesinde barındıran ve Hindu milliyetçiliğine gönderme yapan bir kavramdır. Bkz.: Jaffrelot 2007, 5.

cal and social movements like; Sangh Parivar, Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS), Bharatiya Janata Party (BJP), the previous name of it was Bharatiya Jana Sangh, Bajrang Dal and finally Vishwa Hindu Parish. The negative attitudes of that movement revealed after the event of burning Babur Mosque in Ayodha in Hindu city Uttar Pradash (Noorani 2004, 1; Graham 1992, 4; Guha 2014, 29; Choudhary 2010, 1, 93-95).¹⁰

There lies an inferiority complex under the negative attitudes against Muslims by these movements, whose policies are based on Hindu Nationalism, because Muslims had controlled and ruled India for centuries (Arnold, 1892, 178). It was in the destruction of Mosque, militarist Hindu organizations like RSS and "God Shiva Army" had been in cooperation with each other and BJP. This process implies the emergence of political ideology that claims "India is a Hindu State" in the modern history of country (Dobbs-Higginson 1993, 185, 186). The Hindu Nationalist Party, BJP, has become more active as a reaction to the governance of the Congress Party for years, which is a secular political movement. Becoming a power under the shadow of BJP, the Hindutva Movement is a threat to the unity of country in general and for the security of Muslims in critical regions like Kahsmir. The final stage of that risk and danger has been completed with BJP's coming to power in general elections of 2014.

The extremist-nationalist Hindu movement that gained power after Nehru, who had an intention to give a secular shape to "National Unity" and who wanted to be successful at development processes by considering equality between ethnic and religious groups, has neither contributed to country policy and social order nor it has contributed to the region and World peace. Hindu

¹⁰ The Notion "Hindutva" refers to Hindu Nationalism and ethnic, religious and language valuables Look at: Jaffrelot 2007, p. 5.

c. Uluslararası İlişkiler

Hindistan'ın bağımsızlık sonrası dönemdeki uluslararası ilişkilerini, geneli itibarıyla 1947-1980 ile 1980 ve sonrası olarak ikiye ayırmak gerekir. Bağlantısızlar grubuna mensup olması dolayısıyla ilk dönemde uluslararası ilişkilerde Asya ve Afrika kıtasındaki eski sömürge topraklarındaki ülkeler önceliği oluşturuyordu. Pakistan ve Çin'le yaşanan sınır anlaşmazlıkları ve çatışmalarda dönem dönem ABD ve Rusya ile yakınlaşmalar görüle de, bunun kapsamlı bir ilişki düzeyine ulaştığı söylenemez.

1947 yılında Hindistan ve Pakistan'ın bağımsızlığı sürecinde sınırı oluşturan Keşmir bölgesi nedeniyle iki ülke arasında başlayan anlaşmazlık bugün hâlâ devam etmektedir. Bu nedenle Hindistan, 1947-48, 1965 ve 1971'de Pakistan'la sıcağı çatışmaya girerken, Himalayalar sınır anlaşmazlığı nedeniyle de 1962'de Çin'le çatışmıştır. (Wolpert 1982, 115, 118; Raghavan 2014, 237). Hindistan, 1971 yılında Bangladeş'in bağımsızlığında olduğu gibi, bugüne kadar bu ülkenin iç siyasetinde de belirleyici rol oynamıştır (Shaikh 2014, 290).

Uzun bir dönem, içe kapalı ve kendine özgü demokrasisiyle üçüncü dünya ülkesi özelliğini koruyan Hindistan, Soğuk Savaş döneminin sona erdiği 1980'li yılların ikinci yarısından itibaren, ekonomi ve güvenlik stratejileri noktasında çeşitli ülkelerle ilişkiler geliştirilmeye başladı. ABD ve Rusya'yla ilişkilerin yanı sıra, ekonomide liberal politikalar güden ülke Batılı ülkelerden ziyade Güneydoğu Asya Ülkeleri Birliği (ASEAN) ve Japonya ile ilişkilerin geliştirilmesini hedefleyen 'Doğu Politikası'na öncelik verdi. Bu süreç aynı zamanda bölgenin giderek öne çıkmaya başlayan diğer gücü Çin'le rekabet anlamı taşıyordu (Ram 2012, 63; Naidu 2012, 79, 82)¹¹.

Uluslararası ilişkilerde öne çıkan bir diğer alan,

11 Hindistan-Çin arasında 1962 yılındaki savaşın ardından ABD'nin Hindistan'a askeri yardımı söz konusudur. Bkz.: Wolpert. 1982, s. 145-6.

Nationalism carries dangerous potential in itself to make the country closed inside and to drive the country into chaos.

c. International Relations

India's international relationships during the post-independence period are divided into two periods; the first period is from 1947-1980 and the second period began in 1980... Because India was the member of the "Unconnected Group", countries in the former colonial geography in Asia and Africa Continent had priority for international relations of India during the first period. While there were close relationships with USA and Russia because of the border conflicts with China and Pakistan, it couldn't be said that these relationships were extensive.

Conflict between India and Pakistan started with Kashmir problem, which was a border during the independence processes of India and Pakistan in 1947, is still going on today. Because of that border problem, India went to war with Pakistan in 1947-1948, 1965 and 1971, at the same time, India went to war with China in 1962 because of Himalayas border conflict (Wolpert 1982, 115, 118; Raghavan 2014, 237). India had played a significant role on the domestic policy of Bangladesh as it did on the independence process of Bangladesh in 1971 (Shaikh 2014, 290).

Maintaining the third World characteristics with its closed own type of democracy for a long time, India has started to establish good economic and strategic relationships with numerous countries from the second half of 1980's when the end of Cold War. In addition to the relationships with USA and Russia, India gave priority "East Policy" which had an aim to develop relationships with Japan and North-East Asia Countries Union rather than to develop relationships with Western countries implementing liberal economic policies (Ram 2012, 63; Naidu 2012, 79, 82).¹¹

11 After the war between China and India in 1962, USA

enerji, ticaret ve işçi göçü gibi nedenlerle Körfez Ülkeleri arasında işbirliğidir. Özellikle 2000'li yıllardan itibaren ticarî ve ekonomik ilişkilerde Körfez ülkeleri öne çıkmaktadır. Hindistan'ın kalkınma hamlesinde ihtiyaç duyduğu enerji kaynağına karşılık, Körfez ülkelerinin gelişimine paralel olarak iş gücü açığını kapatmaya yönelik talebi iki bölge arasında tarihsel olarak var olan göçmen işçi akışına yeni bir boyut kazandırmıştır.¹² Son yirmi yılda ise, küresel süreçlerde çoklu ilişkiler ilkesine uygun şekilde Rusya, ABD, Fransa, Japonya ve Çin'le çeşitli düzeylerle işbirliği söz konusudur.¹³

Günümüzde giderek önem kazanan Asya-Pasifik bölgesinde Çin'in yayılcı politikaları karşısında Hindistan, ABD ile yakınlaşma eğilimindedir. 1994 yılından itibaren ABD ile yapılan askerî işbirliği geçtiğimiz Temmuz ayında Japonya'nın da katılmasıyla Asya-Pasifik bölgesinde yeni bir siyasî ve askerî yapılaşmaya örnek teşkil eder. Bu sürece paralel olarak askeri harcamalar da 1994 yılından itibaren artış göstermektedir. Güvenlik politikalarında İsrail'le işbirliği halindeki Hindistan, uluslararası birlikler noktasında kendi grubu ülkelerle hareket etmektedir. Bu çerçevede bugün BRISC olarak bilinen yapının oluşumunda 2003 yılında Brezilya ve Güney Afrika ile bir araya gelerek IBSA kuruluşunda yer almıştır (Jaffrelot 2008, 82, 83).

One of the prominent sectors that determined the foreign relations of India is the cooperation with Gulf countries for energy, trade, and migration of workers. Gulf countries have been playing the leading role on economic and trade relations since 2000's. India's demand for energy sources to make developmental moves possible and the Gulf countries' demand for a labour force have added a new dimension to the flow of workers between Gulf countries and India, which had been continuing traditionally from the past.¹²

Cooperation at different levels has been a practice for India with Russia, the USA, France, Japan and China paralleled with the principle of multi-dimensional international relations for the last twenty years. India has tended to make a cooperation and to get close with USA against the expansionist policies of China in the Asia-Pacific region that has been getting more and more important in recent years.¹³ Military cooperation with the USA since 1994 together with the participation of Japan last July can be given as a new political and military organization in Asia-Pacific region. Military investments and spending has increased since 1994 in parallel with this period. Making cooperation with Israel for security policies, India moves together with the countries in its group if we talk about international unions and organizations. As an example of that relationship, India has participated in IBSA, which is called BRICS today, by coming together with South Afrika and Brazil in 2003 (Jaffrelot 2008, 82, 83).

---

12 Ranjit Gupta, "India and the Gulf: Looking Beyond Energy, Islam and the Diaspora". <http://www.ipcs.org/article/india/special-commentary-india-and-the-gulf-looking-beyond-energy-islam-4193.html>

13 "How India's strategic partnership with UAE will hit Pakistan where it hurts" <http://www.firstpost.com/politics/where-does-india-uae-strategic-partnership-leave-pakistan-2396814.html>

---

gave military assistance to India. Look at: Wolpert. 1982, p. 145-6.

12 Ranjit Gupta, "India and the Gulf: Looking Beyond Energy, Islam and the Diaspora". <http://www.ipcs.org/article/india/special-commentary-india-and-the-gulf-looking-beyond-energy-islam-4193.html>

13 "How India's strategic partnership with UAE will hit Pakistan where it hurts" <http://www.firstpost.com/politics/where-does-india-uae-strategic-partnership-leave-pakistan-2396814.html>

türkiye-hindistan ilişkileri turkey-india relationships

Türkiye-Hindistan ilişkilerinde tarihî referansların bir çıkış noktası olabileceğine kuşku yoktur. Bununla birlikte bugünün bölgesel ve uluslararası gelişmeleri çerçevesinde ikili ilişkiler yeni açılımlara konu olmaya adaydır. Türk kökenli hükümdarları tarihin değişik dönemlerinde Hint topraklarında hüküm sürmeleri ve Türk toplulukları çeşitli dönemlerde bu topraklara göçleriyle geniş Hint toplumuna katkı yapmışlardır. Yakın geçmişte ise, 'hilafet hareketi' adıyla Hint Müslümanlarının Osmanlı devletine bağlılıkları bugüne kadar devam eden manevi etkileşimde bir diğer yapıcı unsurdur (The Indian Khilafat Declaration 1920, 2). 19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyıl başlarında, milliyetçilik ve bağımsızlık hareketlerine konu olan iki ülkenin, modern dönemde demokratik yönetim şekli ve 'laik/seküler' yaklaşımları bir başka ortak paydayı teşkil eder.

There is no doubt that historical references can be the beginning point of relationships between Turkey and India. In addition, mutual relations are developing day by day from the viewpoint of international relations. The Turkish Sultan rule of wide range of Indian lands at different times in the past and migration of Turkish tribes at different times in the past have made a contributions to Indian society. The "Khilafah Movement", Muslims' loyalty to Ottoman Empire in the recent past is another example for positive contribution to the relationships between India and Turks (The Indian Khilafat Declaration 1920, 2)., democratic regime and "secular character" of both countries during the time from the end of 19th century to the beginning of 20th century, is another example for common characteristics of India and Tur-

Bağımsızlık sonrasında Türkiye NATO ve AB çerçevesinde Batı bloğunda, Hindistan ise bağılantısızlar hareketi içinde yer aldı. Soğuk Savaş yıllarının bir ürünü olan bu yapılaşma kayda değer bir değişme eğilimindedir. Özellikle, son yirmi yılda küresel ilişkilerdeki farklılaşmalar, her ülkenin aynı anda değişik siyasî bloklar içerisinde yer almasına olanak tanımakta, hatta zorunlu kılmaktadır.

Türkiye'nin Avrupa ve Asya, Hindistan'ın ise Batı Asya ve Uzak Doğu-Güneydoğu Asya arasındaki jeo-stratejik konumu iki ülkeyi birbirine yaklaştırmada önemli bir referans niteliğindedir. Türkiye ASEAN ve Uzak Doğu ile ilişkilerini geliştirme, Hindistan ise Avrupa ile yakınlaşma arzusundadır. Bu noktada, enerji yolları, deniz ve kara ticaret güzergâhları, yeni yatırım ve ortaklıklar iki ülkenin hem birbirleriyle hem de üçüncü ülkelerle kurulacak bölgesel işbirliklerinde önemli bir potansiyele sahiptir. Hindistan'ın BRICS oluşumu içerisinde yer alması, Türkiye'nin giderek Rusya ve Çin'le yakınlaşması; Şangay Beşlisi oluşumunda Hindistan'ın gözlemci, Türkiye'nin diyalog ortağı olması iki ülkenin bölgesel işbirlikleri noktasında aynı zeminde hareket etmesine olanak tanımaktadır.

Hindistan'la hemen her alanda ilişkileri geliştirme imkanına sahip olan Türkiye, tıpkı 1956'da Pakistan-Afganistan sınır anlaşmazlığında olduğu gibi, son dönemde küresel bir sorun haline gelen Hindistan-Pakistan arasındaki Keşmir sorununun çözümüne de katkı yapabilir. Bu noktada, Hindistan-Pakistan çekişmesi ve özellikle de Keşmir sorunu Türkiye-Hindistan ilişkileri önünde engel olmamalıdır. Aksine mevcut sorunlar bölgesel ilişkiler çerçevesinde çok yönlü ve yapıcı bir şekilde ele alınmalıdır. Keşmir bölgesinin jeo-politik ve jeo-stratejik önemiyle çatışma kaynağı olması, sorunun çözümünde bölgedeki aktörler kadar, küresel çevreleri de yakından ilgilendirmektedir.

Türkiye'nin Altkıta politikalarında Türki-

key since they were exposed to Nationalism and they were witnessed Independence Movements.

At the post-independence process, Turkey has been taken part in Western Block under the protection of the USA and EU, on the contrary, India has been taken part in "Nonaligned Movement". Polarization which was the result of Cold-war period has been in a significant change today. Especially changes at global relations for the last twenty years has enabled that every country may take part in different political blocks, even we may say that this political changes is obligatory today.

Geo-strategic position of Turkey between Asia and Europe and geo-strategic position of India among West-Asia, Far-East and South-East Asia is important reference to get both India and Turkey closer. Turkey wants to develop its relationships with Far-East, India and Europe. Energy routes, sea and land trade routes, new investments and cooperations are very critical factors for developing relationships both with each others and with third-world countries. India's taking part in BRICS, Turkey's close relationships with China and Russia enables both countries to move together in common ground. In addition, India is an observer country in Quinted Shanghai and Turkey is a dialog partner in Quinted Shanghai so this is another positive factor that enables both countries to move together in common ground.

Having opportunities to develop relationships with India in any field, Turkey may make a contribution to the solution of Kashmir problem, which has become a global problem in recent years, as Turkey did in the event of Pakistan-Afganistan border conflict in 1956. At this point, Kashmir problem and especially India-Pakistan conflict should not be a challenging matter for the future of India and Turkey relations, on the contrary, ongoing problems should be dealt with from the multi-sided and constructive perspective for the future of relationships. Since Kash-

ye-Bangladeş ilişkileri de önemlidir. 1971 yılında bağımsızlık sürecinde yaşayanların son dönemde Cemaat-i İslami'ye yönelik hak ihlalleri ve baskılar şeklinde gündeme gelmesi üzerine Türkiye'nin gösterdiği refleks Bangladeş'le ilişkilerin gerginleşmesine neden olmuştur. Bu noktada, Türkiye'nin Arakanlı Müslümanlar konusundaki yaklaşımının da Bangladeş hükümeti nezdinde olumlu yankı bulduğunu söylemek güçtür. Bangladeş'te geniş yoksul kesimlere ilâve olarak yüzbinlerce Arakanlı mülteci ağır bir sosyal ve ekonomik yüke neden olmaktadır. Türkiye bu noktada Bangladeş ve ilgili ülkelerle yeni politikalar geliştirmelidir.

Türkiye Bangladeş'le ilişkilerini köklü ve yapıcı şekilde yeniden ele almalıdır. Bangladeş'in bağımsızlığı sürecinde ve bugüne kadarki iç politikasında Hindistan'ın etkin olduğu ortadadır. Bu nedenle Türkiye, her üç ülkeyle yani Hindistan, Pakistan ve Bangladeş'le ilişkilerinde tarafları ortak paydada buluşturacak politikalara yönelmeli, bu tür politikalar oluşturulmasına öncülük etmelidir.

Türkiye, Hindistan merkez olmak üzere bu üç ülkeyle ilişkilerinde işbirliği yapabileceği diğer ülkeler ve uluslararası kurumları hareket geçirmelidir. Bu noktada, Türkiye'nin İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT), BRICS, D-8, Şangay Beşlisi, Körfez Ülkeleri İşbirliği Konseyi ile Japonya, Endonezya, Malezya ve bazı Arap ülkeleriyle Altkıta'da bölgesel barışın tesisi ile eğitim, ticaret ve ekonomik kalkınmasına desteği söz konusu olmalıdır. Aşağıda değinileceği üzere Hindistan'ın özellikle Körfez ülkeleriyle kurduğu sağlıklı ilişkinin bu süreçte daha yapıcı ilişkilerdeki rolü dikkate alınmalıdır.

Günümüzde küresel bir sorun haline gelen terörizm konusunda ortak bir tanım ve mücadele sergilenmesi ilişkilerde güven tesisinde önem taşımaktadır. Bu konuda görüş birliği ve ortak mekanizmaların oluşturulması, bölgesel sorunların çözümüne katkı sağlayacaktır. Hindistan

mir region is the cause of conflict because of its geo-strategic position, both regional and global actors should interest in the region closely.

Turkey-Bangladesh relations have an important role on Turkey's Sub-continent policies. Bringing back the events happened during the independence period in 1971 to the agenda as a violation of rights and expressure against Jamaat-e Islami resulted in tension on the relations between Turkey and Bangladesh because Turkey reacted to violation of rights of Jamaat-e Islami and expressed it. So it is very difficult to say that the reaction of Turkey on the Arakan Muslims matter has been found positive by the Bangladesh government. In addition to the wide range of poverty in Bangladesh, Arakan refugees lead to a heavy socio-economic burden. As a solution for that challenging matter, Turkey should develop new policies with both Bangladesh and other countries.

Turkey should put relations with Bangladesh into consideration from the beginning, comprehensively and constructively. It is very clear that India has actively influenced the domestic policy of Bangladesh from the independence process to now. So Turkey should develop policies which that India, Pakistan and Bangladesh come together on common ground and Turkey should lead to the development of that type of policy.

Turkey should set international organizations and countries with the help of which Turkey can get in touch with first India, Bangladesh and Pakistan into action. So Turkey should make a contribution to the establishment of regional peace at Sub-continent by cooperating with The Organization of Islamic Cooperation (OIC), BRICS, D-8, Quinted Shangai, Gulf Cooperation Council (GCC), Japan, Indoneisa, Malaysia and some Arabic Countries, in addition, Turkey should give support for the development of education, trade and economy. As it will be mentioned, the role of healthy relationships of India with Gulf

Başbakanı Narendra Modi'nin 2015 yılı Ağustos ayında Birleşik Arap Emirlikleri'ne ve 2016 yılı Nisan ayında Suudi Arabistan'a yaptığı resmî ziyaretlerde işbirliğinde öne çıkan konular arasında terörle mücadelenin yer alması bu konuda bölge ülkelerinin istekli olduğuna bir işaretir. Türkiye, bu noktada Hindistan'ın yanı sıra, Pakistan ve Bangladeş'i dışlamayan yeni formülasyonları gündeme getirmelidir.

Keşmir sorununun, başta Keşmir halkı olmak üzere Pakistan ve bölgede ordusunun dörtte birini barındıran Hindistan için ekonomik bir kayıp olduğu ortadadır. Keşmir sorununun barışçıl bir şekilde çözümü her üç tarafın faydasına olacağı gibi bölgenin Orta Asya, Batı Asya, Rusya ve Çin ile ilişkilerinde de sürdürülebilir bir nitelik kazanacaktır. Tarihi ticaret ve göç yolları üzerinde bulunan, yeraltı ve üstü zenginliklerine sahip Keşmir'e gelecek barış bölgeye yeni bir dinamizm katacaktır.

Bu noktada şu hususlar önem arz etmektedir:

- Hindistan'daki yüz milyonu aşkın Müslüman nüfusun temsil makamındaki çeşitli alanlarda faaliyet gösteren sivil oluşumlarıyla temasları sürdürülebilir şekilde gerçekleştirmelidir;
- Çeşitli eyaletlerde faal olan Müslümanların yönetimindeki yerel idarelerle eğitim, teknik, altyapı ve yatırım alanlarında işbirliklerine ağırlık verilmelidir;
- Bangladeş ve Pakistan'la eğitsel, dini-kültürel ve siyasi ilişkiler bölge barışına hizmet edecek şekilde çok yönlü ve sürdürülebilir olarak yapılandırılmalıdır;
- Yarı resmî kurumlar ve stk'lar kalıcı ve stratejik faaliyetleriyle resmî kurumların başlattıkları süreçleri desteklemelidir;
- Hindistan'ın farklı etnik ve dil gruplarından giderek daha çok sayıda öğrencinin Türkiye'de öğrenim görmesi sağlanmalıdır;
- Türk akademi çevreleri, zengin Hindistan tarihi ve kültürü başta olmak üzere son dönemde

Countries for constructive relationships should be taken into consideration.

Arriving at a consensus for the definition of "Terrorism" and making cooperation against "Terrorism", which has become a global problem, has been important today for the construction of trust in relationships. Arriving at consensus and common mechanisms has made a contribution to the solution of regional problems. The war on terrorism was one of the most important issues brought into agenda for the establishment of cooperation at India PM Narendra Modi's visiting to the United Arab Emirates on August of 2015 and visit to Saudi Arabia on April of 2016. It can be considered as a sign of the region's countries being eager to join the war on terrorism. At this point, Turkey should develop new formulations that do not exclude India, Pakistan and Bangladesh.

The Kashmir problem is clearly an economic loss firstly for the Kashmir people and Pakistan and for India which deployed a quarter of its army to the region. A peaceful solution to the Kashmir problem will definitely be for the benefit of India, Pakistan and Bangladesh, at the same time, it will make a positive contribution to the relationships of the region with Russia, China, West-Asia and Middle Asia. It will make the relationships more sustainable. Bringing possible peace to Kashmir, located at historical trade and migration routes and rich in natural resources, will make the region dynamic.

We offer opinions to make contribution to the solutions of that regional problem;

- Contacts with NGO's representing over than 100 million Muslims in India should be pursued persistently.
- Cooperation for the development of education, technic, infrastructure and investment in local administrations which were under the rule Muslim governors should be taken into con-

gelişme gösteren mühendislik, tıp ve uzay bilimleri alanlarında çeşitli araştırma geliştirme projeleri çerçevesinde iki ülke arasında yapıcı sürece katkıda bulunmalıdır;

- Turizm ve kültürel değişim programlarıyla toplumların birbirlerini yakından tanıması teşvik edilmelidir;
- Tarihî, dini-sosyal, ekonomik, siyasî alanlarda akademik araştırmalar geliştirilmeli ve çeşitli enstitüler vasıtasıyla ortak çalışma grupları kurulmalıdır.

a. Türkiye-Hindistan İlişkilerinde Kültürel Boyut

Hindistan sahip olduğu yoğun nüfusu, 1990'lardan itibaren dışa açılma eğilimleri gösteren ekonomisiyle bir anlamda dünyanın yeni tüketim merkezlerinden biridir. Bu anlamda, küresel kültür endüstrisinin bu büyük kitleye hitap edecek basın yayın politikaları olduğuna kuşku yok. Bu bağlamda ülke dünyanın en büyük film endüstrisine sahiptir. Şehirleşme ve eğitim süreçlerine ilâve olarak ekonomi yönetimindeki görece ilerlemeyle, altyapı imkânlarının gelişmesi nüfusun önemli bir bölümünün görsel ve işitsel yayın organlarına erişimini artırmaktadır. Bu çerçevede günlük, haftalık ve aylık yayın organları, radyo ve televizyon kuruluşları ve son dönemde sosyal medya içerikli yönelimler halkın kültür dünyasının farklı alanlarıyla yaklaşmasını sağlamaktadır. Hindu dilinin yanı sıra, İngilizce ve Urduca yayınlar farklı etnik ve dinî grupların dilsel özelliklerine göre dağılım gösterirken, bu alanlarda yayınlar da dikkat çekmektedir (Hockings 2001, 1031-2).

Bu genel perspektifin ötesinde, Asya kıtasının önemli kültür ve medeniyet havzası kabul edilen Hindistan, gerek yerli kadim gerekse Hindu-Budist dini ile yüzyıllar boyunca bu topraklarda hüküm sürmüş Türk-İran İslam kültür ve sanat özelliklerini bağrında taşır. Hindistan

sideration.

- Educational, religious-cultural and political relationships with Bangladesh and Pakistan should be constructed by multi-sided and sustainably in order to serve regional peace.
- Semi-formal institutions and NGO's should support strategically and permanently the process started by formal institutions.
- Students from India in growing numbers with a different types of religion, ethnic group and language should be given opportunity to study and receive education in Turkey.
- The Turkish Academic Environment should contribute to the constructive process between Turkey and India by doing research primarily on Indian history and rich Indian culture and then on medicine, space sciences and engineering which have shown significant progress in recent times.
- Societies should be encouraged to know each other closely with the help of tourism and cultural change programs.
- Historical, socio-religious and socio-cultural, economic and politic academic researches should be encouraged and the number of these researches should be increased and finally common ground workshops should be established via institutions.

a. Cultural Dimensions of Turkey-India Relationships

The intense population of India with its tendency for foreign expansion since the 1990's has become the new consuming capital of the World. There is no doubt that global culture industry has pressed politics to address that crowded country. India has one of the biggest film industries. In addition to urbanization and education processes, relatively economic progress and development of infrastructure facilitate access to audio-visual

topraklarında yaşam süren çok farklı etnik yapıdan, dil-din ve kültür grubundan toplulukların bulunması, aynı zamanda edebiyat, sanat, mimarî gibi güzel sanatlar alanı içinde kabul edilebilecek değerlerin hem nitelik hem niceliksel çeşitliliğini ortaya koyar (Babkina, 1989, 82-3). Bu anlamda, sadece Hint topraklarında değil, Asya-Pasifik bölgesinin önemli bir bölümüne de nüfuz etmiş ve kadim yazmaların dili olan Sanskritçe, tiyatro, müzik, güzel sanatlar hem teorik hem pratikte varlığını sürdürür.

Sanatın çeşitli kolları seçkincilikten öte, bir yaşam biçimi olarak çeşitli geleneksel tekstil ürünleri, mücevhercilik, taş ve ağaç oymacılığı gibi gündelik yaşamda karşılaşılabilecek unsurları da içerir. Farklı dinsel yaşam biçimlerinin varlığı, aynı zamanda sanatsal üretim ve pratiğinde de devamlılığa işaret eder. Bu çerçevede geniş toplum kesimlerini buluşturan sanatsal uygulamalar 'rasa' yani, yaşam mutluluğunun kaynağı kabul edilir (Srinivasan 1990, 87-8).

Sömürge döneminin son yıllarından itibaren başlayan modernleşme eğilimleri nedeniyle Batı kültürünün özellikleri Hint topraklarında yaygınlaşmaya başlamasına rağmen, bu etki metropolit şehirlerle sınırlıdır. Geleneksel yaşam biçimlerinin devam ettiği görece küçük şehir ve kasaba yerleşimleri ile kırsal toplumu özelliğinin görüldüğü geniş alanlarda söz konusu geleneksel sanat ve mimarî şu veya bu şekilde varlığını sürdürür.

Bu zengin kültürel ve sanatsal arka plan yeni dönemde Türkiye ile Hindistan arasında ilişkilerin geliştirilmesi ve çeşitlendirilmesine olanak tanıyabilir. Bu alanların karşılıklı olarak geliştirilmesi, her iki toplumun birbirini yakından anlamasına ve kaynaşmasına olanak tanıyacaktır. Popüler kültür ürünlerinin egemen olduğu günümüz koşullarında akademi, özel eğitim kurumları, bağımsız araştırma kurumları ile Hindistan'ın zengin kültürel ve sanatsal yapısı hem teorik hem pratik bağlamlarıyla değerlendirilmelidir.

organs for the vast majority of Indians. At this point, daily, weekly and monthly press organs, radio and tv, and recent social media trends have changed the cultural world of Indians. Broadcasts with Hindu language, English and Urdu language change according to the languages of different types of Ethnic and religious group (Hockings 2001, 1031-2).

Accepted as one of the most important basins of civilization and world culture in Asia, India with its distinctive ancient culture and Hindu-Buddhist religion has existed in these lands for centuries and India carries the characteristics of Turk-Iran Islamic Culture within itself.

Having different types of ethnic and religious group, languages and cultural fragments, India has both qualitative and quantitative diversities in such fields as literature, art, and architecture (Babkina, 1989, 82-3). Influencing an important part of the Asia-Pacific region and being the language of ancient manuscripts, Sanskrit maintains its existence both practically and theoretically in theatre, music and fine arts. Different branches of art rather than elitism include traditional textile products as a lifestyle like jewelery, glyptics, and woodcraft which can be seen in daily life. Existence of different types of lifestyle signs continuity of artistic production and practice at the same time. One of the Artistic practices "Rasa" which makes wide range of people from all part of society come together is accepted the motivation of the life (Srinivasan 1990, 87-8).

Although characteristics of Western Culture has become widespread in Indian lands because of the modernity tendencies beginning from the end of colonial period, this tendency and effect has been limited to the metropolis. Traditional art and architecture is still maintaining its existence in relatively small cities, towns and wide range of rural areas in the country, in which traditional lifestyles are still going on.

Ülkenin özellikle kuzey bölgelerinde tarihsel olarak yaşam süren Türk soylu topluluklarıyla, ülkenin dört bir yanındaki geniş Müslüman kitlelerin varlığı, Türkiye'nin bu anlamda Hindistan'ın kültür, sanat, mimarî gibi nitelikleri üzerinde çalışmalar yapma, bunları geniş toplum kesimlerine aktarma yönünde aracı rolü oynamasına ve teşvik edici bir nitelik taşımasına imkan sağlar. Bu bağlamda Hindistan'da Türk-İslam hükümdarları döneminde, örneğin 16. ve 17. yüzyıllarda Orta Asya kökenli şair, tarihçi ve kültür işçisinin Hint topraklarında konuk edildiği astronomi alanının önemli isimlerinden Ulughbey'in Hint astronomisine etkisi, Ebu Reyhan el-Biruni'nin Hindistan'da "dillerin anası" kabul edilen Sanskritçe çalışmalar yapan ilk Orta Asya Müslüman bilim adamı olduğu hatırlanmalıdır. (Ashrafyan 1989, 171).

Bu anlamda, Hindistan toprakları bilinmeyen uzak bir coğrafya olmaktan öte, ilişkilerin bazı dış faktörler nedeniyle kesintiye uğradığı bir bölge olarak düşünülmelidir. Bugüne kadar çeşitli doğa-gezi içerikli basılı ve görsel medyanın ilgi alanına girmiş olan Hindistan'ın coğrafi ve kültürel zenginliği daha yapıcı, kapsamlı ve uzun erimli projelerle zenginleştirilerek geniş bir çerçevede değerlendirilmelidir. Bu alanlarda yapılacak çalışmaların Hindistan'ın bugünkü sosyo-kültürel ve siyasî yapılaşmasını anlamada aracı olacağı da dikkate alınmalıdır.

Hindistan topraklarında yaşayan Türk soylu toplulukların varlığı Türkiye'nin dil-kültür ve sanat varlıklarının bölgeye ulaştırılmasını öncelleyici bir nitelik taşımaktadır. Bu sürecin, söz konusu kitlelerin geçmişle bağlarını kurmak suretiyle, bugün iki ülke arasında ilişkinin güçlendirilmesine katkısı söz konusudur. Ayrıca, Türkiye'nin sahip olduğu zengin İslam kültür ve medeniyetine dair birikimini Uttar Pradeş, Gücerat, Keşmir, Kerala, Bengal, Haydarabad, Tamil Madu gibi Hindistan'ın değişik bölgelerindeki Müslüman topluluklarla paylaşımında yararlar vardır. Bu

This rich cultural and artistic background may be an opportunity for the development of relationships between Turkey and India at the new period. Development of cultural and artistic relationships between India and Turkey will enable the societies of two countries to get close and know each other well enough.

India's rich cultural and artistic social structure with its academy, private education institutions, independent research organizations should be evaluated both theoretically and practically in today's conditions especially dominated by popular culture products.

Existence of large Muslim masses from all quarters of the country and communities descended from Turks in India, who are living at the North part of the country, enables Turkey to study and do research on culture and architecture of India and to transfer these studies and research to the vast majority of the society. It should be kept in mind that once upon a time Ulughbey who was one of the most important scientist in astronomy was very influential on Indian lands and Ebu Reyhan el-Biruni was very popular scientist who was the first Middle-Asian Muslim scientist doing researches on Sanskrit which is accepted mother of all the languages during the reign of Turk-Islam Sultans in India especially at the 16th and 17th century when poets, historians and cultural workers were invited to Indian lands (Ashrafyan 1989, 171).

India can be thought of as region relations that came to standstill because of some external factors rather than a region lands of that were far away from unknown geography. Geographical and cultural richness of India, which have drawn the attention of nature and travel thematic press up to now, can be evaluated from broader perspective with long-term projects. It should be taken into consideration that studies in these fields will be helpful to understand the socio-cultural and political structure of India.

alanların herbirinin bir üst danışma kurulu yapılmasıyla orta ve uzun vadeli planlamalara konu olması Türkiye'nin sadece Hindistan ile değil, Hint Altkıtası'yla ilişkilerinin geliştirilmesine olanak tanıyacaktır.

b. Turizmin İki Ülke İlişkilerinin Geliştirilmesine Katkısı

Hindistan, coğrafi genişliği, farklı etnik ve dinî yapılaraya sahip olması, geleneksel toplum yaşamının halen ağırlığını hissettirmesi gibi özellikleriyle bir turizm cennetidir. Bu anlamda, ülke çok çeşitli alanlarda gezi ve öğrenme ile pratikleri bir arada sunma gibi bir nitelik taşır. Tropik iklimin hüküm sürdüğü geniş sahil kesimleri, zengin ormanları, dünyanın çatısı olarak kabul edilen Himalayalar ile bu bölgelere eklenen diğer doğal zenginlikler doğaseverlere çeşitli imkânlar sunduğu gibi yılın dört mevsimi aktif turizme olanak tanır. Buna ilâve olarak, ülkenin kuzey ve güney bölgelerinde tarihin değişik evrelerinde kurulmuş site devletleri ve imparatorlukların bakiyesi konumundaki tarihî mekânlar ile çeşitli dinî toplulukların yaşam sürdüğü tapınaklar ve yıl içine yayılan festivaller bu toprakların dinî-kültürel zenginliğini merak edenler kadar, bu konularda araştırma yapmak isteyenler için de bir kaynak konumundadır.

Ülkenin Batı Asya ile hem kara hem deniz yoluyla bağlantısı ülkeye ulaşım imkânlarını çeşitlendiren bir faktördür. Bu anlamda, Türkiye gibi deniz yollarının bağlantı noktası üzerinde bulunan bir ülkenin, Hindistan'la turizm boyutunda kuracağı ilişkilerin seyahat, macera, eğitim gibi olguları da bir arada değerlendirebilecek yaklaşımlarla yeni açılımlar yapma imkânı bulunmaktadır. Öte yandan, Hindistan'ın doğu sınırlarında Güneydoğu Asya ile komşu olması Türkiye'de turizm alanında yeni ve farklı açılımlar için bir olanak tanımaktadır. Bu anlamda, turizm alanında Hindistan bir hedef ülke olmak kadar, Güneydoğu

Existence of communities descended from Turks in Indian lands is a handicap for Turkey to transfer its literal, cultural and artistic accumulation to the region. Tightening the relations between India and Turkey may make a contribution to the process as long as the connection of the masses was linked to the past. In addition, sharing Turkey's rich Islamic Culture and basin civilization with Muslim communities in different regions of India such as Uttar Pradash, Gujarat, Kashmir, Bengal, Haidarabad, Tamil Madu will be on behalf of Turkey. Planning all these working areas under guidance of supreme advisory board in the medium and long term will enable not only to the relationships between Turkey and India but it will also enable to development of relationships between Turkey and Sub-continent.

b. Role of Tourism on the Development of Relationships between Turkey and India

India with its large geography, different types of ethnic and religious group and traditional social life is a touristic paradise. Opportunities like travelling and learning practices in different fields, India can be seen one of the touristic attractions of the World. India with its large coasts characterized by tropical climate, rich forests, Himalays which was accepted the roof of World and some other natural richness enables a lot of opportunities for nature lovers. India is also suitable for active tourism during the whole season. In addition; city states founded at the North and South part of the country in different times of the history, different types of Historical places herited by Empire, temples in which some communities live and worship and festivals made in different times of the year are all valuable sources for people who want to do research and for the people who are curious about the cultural and religious richness of India.

Having both highway and seaway connections

Asya'ya ulaşmada bir geçiş ülkesi olma özelliğine de sahiptir.

Hindistan'da giderek artan orta sınıflaşma eğilimlerinin artması bu kitlenin turizme yönelik ilgi ve alakalarını artırdığı gibi bu görece önemli nüfusun oluşturacağı turizm hareketinden en fazla pay alınması konusunda bölge ülkelerinde bir gayret de gözlemlenmektedir. ASEAN üyesi Malezya, Singapur, Tayland gibi ülkelerin yeni turizm politikalarıyla Hindistanlı turistleri ülkelerine çekmeye çalışmaları gibi, Türkiye'nin de bu alanda yeni yapılanmalar sergilemesi gerekmektedir. Bu anlamda Türkiye'nin Hindistanlıların "sahil-kum-güneş" turizmi yerine farklı yönelimleri olduğunu keşfederek buna uygun düzenlemeleri tüm sektörlerde bilinçli olarak ortaya koymasında yarar vardır. Bu çerçevede, kültür, tıp, akademi gibi alternatif turizm dallarının geliştirilmesi ile Avrupa bağlantılı programların hayata geçirilmesi önem taşımaktadır.

with West Asia is an important factor that makes transportation opportunities rich. Situated at the seaway junctions, Turkey has many opportunities to make cooperation with India in such fields like; travelling, adventure and education. On the other hand, India's east borders, which determine the South-Asia borders of India, enables Turkey new horizons and opportunities for tourism sector. So India is not only a touristic target for Turkey but it also a transition country for arriving at South-East Asia. An increasing number of Middle-Class tendencies in India draws middle-class' attention and makes them interest in tourism. There has been a struggle for getting a slice off cake in the tourism sector in the region's countries, most of whose population takes part in the tourism movement.

Turkey should find new ways and methods to draw touristic attraction just like ASEAN countries Malaysia, Singapore, and Thailand's struggle for drawing Indian tourists to their countries by implementing new tourism politics. Exploring alternative tendencies and regulating all the tourism sector according to these tendencies will be better than insisting on "beach-sea-sun" tourism for Indian tourists. Developing alternative tourism sectors like culture, medicine and Academy and putting European linked-programs into practice are very important.

hindistan'ın islam coğrafyası açısından önemi importance of india for islamic world

İslamiyet'in 8. yüzyıldan itibaren Hindistan'da yayılmaya başlamasıyla Hint toplumları ve İslam dünyası arasında ilişkiler bugüne kadar çeşitli düzeylerde devam etmektedir. Arap, Fars ve ardından Türkler karadan Hind topraklarına geçerken, bu bölge aynı zamanda Müslümanların denizden Güneydoğu Asya ve Uzakdoğu seyahatlerinde de aktarma organı olmasıyla önem kazandı. Bugün Hindistan haritasında ülkenin kuzeydoğu ve kuzey, güneybatı ve güneydoğu bölgesinde yoğunlaşan Müslüman nüfus bu yapılaşmanın bir sonucudur. Bu süreç, aynı zamanda ülkenin kuzeybatı-kuzeydoğu bölgelerinde çeşitli İslam sultanlıklarının doğmasına farklı dinî-kültürel ve medeniyet gelişimine konu olmuştur. Bu anlamda Hindistan, İslam kültür ve medeniyet mirası konusunda kayda değer bir yere sahiptir.¹⁴

With the spreading of Islam in India from the beginning of 8th century, relationships between Hindu communities and Islamic World has maintained up to now at different level. When Arabs, then Persians, and finally Turks took steps to Indian lands, this region became important because it was a transition point for Muslims to the South-East and Far-East from the sea. Muslim population intensifying at the North, North-East, South-East and South-West part of the country is the result of geostrategic importance of India inherited from the past. This process has led to the birth of different types of Islamic Empires at the North-East and North-West parts of India and development of different religions, cultures and civilizations. So India has been very important for the heritage of Islamic culture and civilization.¹⁴

14 Ranjit Gupta. (2013). "India and the Gulf: Looking Beyond

ing Beyond Energy, Islam and the Diaspora". <http://>

Hindistan, sadece Batı Asya ve Ortadoğu'daki Müslümanlar için değil, Güneydoğu Asya'da geniş Malay toplulukları için de tarihsel olarak önem taşımaktadır. İslam öncesi dönemde, Hint dinî-kültürel ve siyasî nüfuzu bölgede kendini hissettirirken, iki coğrafya arasında kayda değer ticarî süreçler gerçekleşmiştir. Hindistan topraklarında yaşayan Arap, Fars gibi Müslüman milletler kadar, Hint kökenli Müslümanların varlığı zamanla Takımadalar bölgesinde işbirliğinin gelişmesinde rol oynamıştır. Hint Müslümanlarının İngiliz sömürgeciliğiyle birlikte Doğu ve Güney Afrika topraklarında ticarî faaliyetleri zamanla bir diaspora oluşturmuştur (Reeve 2009, 58).

Sömürge dönemi, Müslüman ve Hindu kitlelerin benzer koşulları tecrübe etmelerine yol açtı. Bu süreç, 19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyıl başlarında iki tarafın da sömürgecilik karşısında ortak bağımsızlık duygusuyla hareket etmelerini sağladı. Günümüzde ise Hindistan ile bazı İslam ülkeleri arasındaki ilişkinin ticarî ve ekonomik ilişkiler düzeyinde olduğu görülür. Bir yanda petrol zengini Arap ülkeleri öte yanda palmiye yağı, kauçuk ve baharat zengini Güneydoğu Asya Malay dünyası ile Hindistan arasında kayda değer ilişkiler söz konusudur. Bu ilişkinin birincil alanında petrol faktörü dikkat çekerken, Hindistan enerji kaynaklarını elinde tutan bazı Arap ülkeleriyle yakın ilişki içerisinde. Ayrıca, küreselleşen ekonomi ve mobilizasyonun bir ifadesi olarak, Körfez ülkeleri başta olmak üzere Ortadoğu'da işçi olarak önemli sayıda Hint Müslüman diasporasından söz edilebilir (Reeves 2009, 57).¹⁵ Malezya-Endonezya ile gündeme gelen Güneydoğu Asya Malay dünyasıyla ilişkiler ise tarihsel bir devamlılık arz etmektedir.

India is not important historically only for West-Asian and Middle Eastern Muslims but it is also important for wide range of Malaysian Muslims in South-East Asia. During the pre-Islamic period, while Indian cultural, religious and political hegemony had been so much effective on the region, there were significant commercial relationships between two geographies. Existence of Indian-rooted Muslims just like existence Arab and Persian Muslims in Indian lands has played critical role on the development of cooperation in archipelago. Commercial activities of Indian Muslims with English Imperialism in East and South African lands have led to emergence of diaspora over time (Reeve 2009, 58).

The colonization period has led to experience of the same conditions for both Muslim and Hindu masses. This process, beginning from the end of 19th century to the beginning of 20th century, has provided to take action together against Imperialism with the glorious independence feelings both for Hindu and Indian Muslims.

Today, there can be seen economic and commercial relationships between India and some Islamic countries. In one hand, India has quality relationships with oil-rich Arab countries, at the same time, India has good relationships with palm oil, rubber and spices rich South-East Asian World. While the oil has been the critical factor for India to establish and maintain good relationships with oil-rich Arab countries, at the same time, India is in close relationship with some Arab countries who keep the control of oil energy. Also, as an expression of global economy and mobilization it can be stressed the importance of the great number of Indian Muslim workers as a diaspora in Middle East especially in Gulf-Arab countries (Reeves 2009, 57).¹⁵ Relationships with Malaysia-Indonesia and South-East Asia Malay World have been in historical maintainance.

Energy, Islam and the Diaspora". <http://www.ipcs.org/article/india/special-commentary-india-and-the-gulf-looking-beyond-energy-islam-4193.html>.

15 Örneğin, sadece Suudi Arabistan'da çeşitli sektörlerde 3 milyona yakın Hindistan vatandaşı çalışmaktadır. Bkz: http://www.huffingtonpost.com/aparna-pande/saudi--india-pakistan-tri_b_9606740.html.

---

www.ipcs.org/article/india/special-commentary-india-and-the-gulf-looking-beyond-energy-islam-4193.html.

15 For Instance; 3 million Indian citizens have been working in Saudi Arabia in different sectors. Look at: http://www.huffingtonpost.com/aparna-pande/saudi--india-pakistan-tri_b_9606740.html.

keşmir sorunu kashmir conflict

Himalayalar ve Karakum arasında uzanan, Pakistan, Hindistan ve Çin’le çevrili Keşmir bölgesi, İngiliz sömürgeciliğinin 2. Dünya Savaşı sonrasında Hint Altı kıtası’ndan ayrılırken bıraktığı bir sorun olmaya devam etmektedir. Bu bağlamda, bu sorun, sömürgecilik döneminin siyasî, ekonomik, sosyal ve kültürel sorunlarının bugüne kalan bir mirasıdır. Sömürge döneminde İngilizlerin doğrudan yönetimi altına girmeyen Keşmir bölgesi, Altı kıta’nın 1947’de Hindistan ve Pakistan olarak ayrılmasının ardından bir oldu bittiye getirilerek ikiye ayrıldı. Dönemin Hindistan başbakanı Nehru’nun, Keşmirlielerin geleceklerini kendilerinin belirleyeceği yönünde hem uluslararası camia hem de Keşmirlilere söz vermesi büyük bir çelişkinin ifadesidir (Khan 2008, 52). Ancak, o günden bu yana, kadim Keşmir topraklarının üçte biri-

Extending between Himalayas and Karakum and surrounded by Pakistan, China and India, Kashmir is still an ongoing problem herited by English Imperialism when the English left the India sub-continent after the World War II.

In other words, this conflict can be seen as a political, economic, social and cultural problem of post-colonial period. Kashmir region, the people of whom didn’t want to be directly under the hegemony of English Imperialism, has been separated in half surprisely after the seperation of Indian Sub-continent as an India and Pakistan. Indian PM of that period Nehru’s promises and statements “Kashmir People will determine their future by their own”, these promises given both in the public eye and international platform, were totally the reflection of a big contradiction

ni oluşturan kuzeyde Azad Keşmir Pakistan'ın, üçte ikisini oluşturan güneydeki Vadi, Ladakh ve Jammu ise Hindistan'ın kontrolündedir (Malik 1997, 161-2). Ayrıca, Keşmir bölgesinin, "Aksai Chin" veya "Ladakh" adıyla anılan %20'lik bölümü Çin'in kontrolünde bulunmaktadır.

Bugün Keşmir'de olan biteni anlayabilmek için, geçmişte yaşananlara kısaca bakmakta fayda var. Sömürge döneminde Altıkita'nın diğer bölgelerinde olduğu gibi özerk bir prenslik olan Keşmir'de halkın çoğunluğu Müslüman olmakla birlikte, Hindu siyasî elit tarafından yönetiliyordu. Bağımsızlık sürecinde İngilizlerin, diğer prenslikler gibi Keşmir'i de Pakistan ve Hindistan'dan birini seçme konusunda tercihe zorlaması Keşmir'de süreci çatışma yönüne çevirdi. Keşmir halkına destek anlamında Pakistan ordusu Keşmir topraklarına girerken, dönemin Hindu yöneticisi Delhi'ye sığınarak Keşmir'in Hindistan egemenliğine bağlandığını ilân etti. Keşmir halkı ve yöneticisi arasındaki bu siyasî karar farklılığı, bölgenin Pakistan ve Hindistan arasında bölünmesine yol açtı (Chadha 1997, 447; Dijkink 1996, 132; Ray 2002, 37).¹⁶

Yaşanan çatışmalar üzerine Birleşmiş Milletler devreye girerek Keşmir halkının kendi geleceğine karar vermesi için referandum yönünde görüş belirtti (Malik 1997, 167). 1910'lu yıllarda Woodrow Wilson'un ortaya koyduğu ve ardından 1948 yılında Hindistan'ın Birleşmiş Milletler'e başvurması üzerine alınan, yani Keşmirliilerin Pakistan'a mı, yoksa Hindistan'a mı bağlanmak istediklerine karar vermeleri yönündeki çözüme yönelik karara rağmen, Hindistan yönetimi BM kararlarını tanımamaktadır. Hindistan, Keşmir-

(Khan 2008, 52). From the past until now, Azad Kashmir making up one third of ancient Kashmir lands has been under the control of Pakistan; Vadi, Ladakh and Jammu making up the rest has been under the control of India (Malik 1997, 161-2). In addition, China claims territorial hegemony a part of Kashmir which covers almost 20% of the whole Kashmir region.

We should look back on the past briefly, in order to understand what is going on in Kashmir today. Just like other autonomous principalities in Sub-continent, Kashmir many people of which were Muslim was ruled by Hindu political elites during the colonial period. Forced by English to choose India or Pakistan during the independence period, Kashmir has found itself suddenly in a conflict. While Pakistan army entered the Kashmir lands in the name of protecting Kashmir people, Hindu Governor of that period announced the loyalty of Kashmir to India by taking refuge in New Delhi. Political decision differences between Kashmir people and governors have led to the separation of Kashmir between India and Pakistan (Chadha 1997, 447; Dijkink 1996, 132; Ray 2002, 37).¹⁶

Because of the ongoing and intense conflicts in the region, UN stated that Kashmir people have the right to determine their future by making referendum (Malik 1997, 167). Put forwarded by Woodrow Wilson in 1990's and taken by the UN after the India's application in 1948, the solution suggestion whether New Kashmirians want to be engaged in India or Pakistan is not considered and recognized by India. India is the biggest responsible for not giving opportunity

16 Keşmir'de tarihsel olarak halkın büyük bir bölümünü Müslümanlar oluşturmaktadır. Örneğin ilk nüfus sayımının yapıldığı 1871 yılında Bengal'le birlikte Keşmir bölgesi halkının büyük bölümünü Müslümanlar oluşturmuştur. Keşmir, aynı zamanda bu topraklarda İslamiyet'in siyasî ve askerî anlamda ulaştığı son nokta olarak da bilinir. Bkz: Copland vd. 2012, s. 83.

16 Muslims historically makes up the large part of Kashmir people. For instance, Muslims made up the large part of Kashmir population with Bengal in the first population census in 1871. In addition, Kashmir is known as the top level of Islamic political and military power. Look at: Copland vd. 2012, s. 83.

lilerin kendi siyasî geleceklerini belirlemesine olanak tanımaması ve BM'nin kararlarını dik-kate almamasıyla Keşmir sorununun birincil so-rumlusu konumundadır (Khan 2008, 50; Doctor 1987, 153).

Temelde BM kararı, Pakistan yönetiminin de al-dığı siyasî kararlar benzerlik göstermektedir. Bu süreçle, Keşmir sorununun uluslararası nitelik taşıdığı kanıtlanırken, BM tarafından ilk barış gücü misyonu Keşmir için gündeme gelse de, Hindistan'ın reddi üzerine bölgenin askerden arındırılması çabası sonuç vermemiş, yaşanan çatışmalar sonrasında 1 Ocak 1949 tarihinde BM öncülüğünde ateşkes sağlanmıştır. Pakistan ve Hindistan'ın bağımsızlığından sonraki bu bir yıl-lık süre zarfında tarihî olarak Keşmir olarak bili-nen toprakların üçte ikisi Jammu-Keşmir adıyla Hindistan ordusunca işgal altında tutulurken, kuzeydeki bölge "Özgür" anlamına gelen "Azad Keşmir" adıyla anılmaya başlanmıştır (Wolpert 1982, 115, 117; Malik 1997, 162).

Bu bağlamda, Keşmir sorunu Hindistan için ulu-sal birliğin tesisi, öte yandan Keşmirliler içinse bağımsızlık talebi nedeniyle üst düzey çatışmanın yaşandığı bir alan olarak ortaya çıkar. Hindistan, Keşmir'de çözüme taraf olmadığı ve bölgede şid-det eğiliminin artmasındaki rolü nedeniyle, bölgede yaşanan etnik ve dinî çatışmaların yükünü taşıyan ülke görünümündedir. Keşmir konusu, 1947 yılından bu yana Hindistan'da ulus-devlet yapılışmasının da akamete uğramasının altyapı-sını oluşturur.

Hindistan yönetimi Keşmir'deki varlığına meş-ruiyet kazandırmak amacıyla Keşmir sorununu siyasî, tarihî ve dinî boyutlarıyla öne çıkarmak-tadır. Buna ayrıca, dönemin başbakanı Neh-ru'nun atalarının Keşmirli olması ve kendisinin Keşmir'e bağlılığı nedeniyle duygusal bir yön de eklenmektedir (Nehru 2004, 10, 42). Nehru'yu Keşmir konusunda farklı görüş ve bir anlamda iddialı olmaya zorlayan ise, tüm dünyaya Hindu ve Müslümanların bir arada yaşayabileceğini ka-

to Kashmiris to determine their future by their own and not considering the decisions of the UN (Khan 2008, 50; Doctor 1987, 153).

UN decision basically resembles the political deci-sion of Pakistan Government. Kashmir conflict has been proved to be an international problem with that process. Although first peace force mission by the UN was brought into agenda, struggles for demilitarizing the region gave no result because of India rejection, ceasefire under the leadership of the UN was put into practice in 1 January 1949 after ongoing clashes. While two-third of Kashmir lands called Jammu-Kash-mir was occupied by Indian troops during the one-year period after the independence of India and Pakistan, the region located at the North was started to be called "Azad Kashmir" which means "Independent" (Wolpert 1982, 115, 117; Malik 1997, 162).

At this point, it can be said that Kashmir prob-lem is the construction of Nation for India, on the other side, it is demand for independence for Kashmiris. So these different point of views are the main source of conflict. Because of not being on the side of Kashmir solution and playing role on increasing violence tendency on the region, India seems to be a country who has the respon-sibility to carry the heavy burden of ethnic and religious clashes on the region. Kashmir problem has been the root cause of failing of the construc-tion of India Nation-State since 1947.

For the purpose of legitimizing its absence in Kashmir, the Indian government put the Kash-mir problem forward with its political, historical and religious dimensions. In addition, Ex PM Nehru's ancestors are Kashmirians and he has strong loyalty feelings to Kashmir. So that sit-uation makes the problem worse (Nehru 2004, 10, 42). The invisible thing that forces Nehru to have different point of view and to be assertive for Kashmir problem is the struggle for claiming that Hindu and Muslims can live without any prob-

nıtlama çabasıdır. Bu bir anlamda dönemin Hindistan resmî ideolojisi olan “sekülerizmin”in de teyit edilmesi anlamına gelecektir (Chadha 1997, 447; Malik 1997, 173). Nehru’nun bu ihtirash yaklaşımı, Keşmirli adına karar verme eğilimi sergilemesi, o dönem çözüme hazır bir bölgenin bugüne kadar dünyanın en sorunlu bölgesi olmasına neden olmuştur.

Hindistan bu süreçte, çeşitli medya organlarıyla sivil toplum ve düşünce kuruluşlarıyla yukarıda dile getirilen argümanlarını uluslararası kamuoyuna kabul ettirme çabasıdadır. Sorunun bugüne kadar devrinde, Hindistan ve Pakistan’ın bağımsızlıkları sonrası ortaya çıkan jeo-politik ve stratejik ilişkilerin de etkisi vardır. Bugüne kadar uzanan tüm bu sorunlar yumağı Keşmir sorunun olduğundan daha karmaşık bir hale gelmesine yol açmıştır.

Keşmir sorunun Pakistan ve Hindistan gibi iki önemli aktörlü vechesi kadar, kendi içindeki dinamikleri de göz ardı edilemeyecek bir önem arz etmektedir. Öyle ki, daha 1930’lu yıllarda adına Keşmir denilen bölgenin yönetiminin belirlenmesi konusundaki görüş ayrılıkları ve ardından 1947 yılında Hindu kökenli yönetici Maharaja Hari Singh’in siyasî karar mekanizmasında tek yetki sahibi olması karşısında, ya bu yönetimden kurtulmak için Pakistan’la birleşme veya tam bağımsız olma yönünde, yine Keşmir Müslüman halkı arasında bir ayrım yaşanmıştır. Burada dikkat çeken husus, Keşmir toplumunda yaşanan siyasî gelecek konusundaki görüş ayrılığı ve bunun sivil savaşa dönüşmesinin Pakistan ve Hindistan’ın bağımsızlıklarını elde etmeden önce gerçekleşmiş olmasıdır. Nihayetinde, Hindu kökenli yöneticinin Hindistan’la birleşme konusundaki kararının ardından, 29 Ekim 1947 tarihinde Hindistan’ın Sihlerden oluşan ordu birlikleriyle Keşmir’in Srinagar şehrine girmesi Keşmirlilerce “Kara Gün” olarak kabul edilir (Chadha 1997, 447; Malik 1997, 166).

Hindistan, Keşmir üzerinde siyasî egemenliği sivil ve demokratik yollardan sağlamak yerine,

lem in the World especially in India. This means to accept the “Secular Ideology”, the official ideology of India (Chadha 1997, 447; Malik 1997, 173). Nehru’s passionate approach and his decisions in the name of Kashmir people has made the region one of the biggest problem. However Kashmir has been ready for the solution once.

India has been struggling to convince international public opinion with the help of different types of media organ and NGO. One of the reason why that problem has maintained up to now is the geo-politic and geo-strategic relations of India and Pakistan just emerged after their independences. All the problems inherited from the past have made Kashmir problem more complicated than ever be.

The inner dynamics of the Kashmir problem are as important as the influence of two important actors India and Pakistan. There had been difference of opinions among Muslim Kashmirians to make a choice whether to be unified with Pakistan or to be fully independent in 1930’s, difference of opinions how to govern Kashmir region, and in 1947, what to do against Hindu-rooted governor Maharaja Hari Singh’s passion for being the only authority at political decision-making. One of the most important point is here that difference of opinion about political future of Kashmir and the possibility of the atmosphere in Kashmir turning into clash as a result had become reality before the independence processess of India and Pakistan. In the end, after the decision of Hindu-rooted governor, to be unified with India, Indian army with Sih soldiers entered and occupied the Srinagar city of Kashmir in 29 October 1947. So this day is remembered as “A Rainy Day” by Kashmirians (Chadha 1997, 447; Malik 1997, 166).

India prefers controlling and governing Kashmir with the help of military regime rater than establishing political hegemony on Kashmir by using civil and democratic ways. So that type of

bölge halkını askerî rejimle yönetme yoluna gitmekte ve bu anlamda tüm hak ihlallerine konu olacak yaptırımlarla varlığını sürdürmektedir. Hindistan ordusunun neredeyse dörtte birine varan bölümünün Keşmir bölgesinde “güvenliği” sağlamakla görevli oluşu, aynı zamanda ülke ekonomisi için de önemli bir açık anlamına gelmektedir.

Keşmir sorununa çözüm konusunda Türkiye'nin atabileceği bazı somut adımlar şunlardır:

- Hindistan'ın, Pakistan'ı hedef göstererek 'sınır ötesi terör' olarak adlandırdığı konu ile Keşmir halkının gündelik yaşamını yaşanmaz hale getiren Hindistan ordusunun varlığının¹⁷ aynı anda durdurulması konusunda iki taraf arasında girişimde bulunulmalıdır;
- Keşmir halkının Türkiye siyasi liderliğine saygı duyacağı belirtilmekle birlikte, süreçte Yeni Delhi kontrolündeki Keşmir bölgesel yönetimi ile Keşmir sivil toplum, âlimler çevresi, iş çevreleri ve diasporadaki liderlerle ayrı ayrı görüşmeler yapılarak Keşmir halkını temsil edecek bir yapı oluşturulmalıdır;
- Keşmir bölgesinde her on Keşmirliye bir Hindistan askeri düştüğü dikkate alındığında Keşmir askeri yapıdan acilen arındırılmalı, sayısı 400.000'e varan (Abdullah 2017, 129) mülteci konumundaki Keşmirlinin vatanlarına dönmesi sağlanmalıdır;
- Bölgede güvenliğin tesisi konusunda çok işlevli uluslararası barış gücü tesisi kurulmalıdır;
- 1980'lerden bu yana süren çatışma ortamının, Keşmir ekonomisine verdiği zararı bertaraf edecek çözümler üzerinde çalışılmalıdır;
- Keşmir sorunu, sadece Hindistan ve Pakistan arasında bir sorun olmayıp bu iki ülkenin nükleer silah kapasitelerinden ötürü uluslararası bir nitelik taşımaktadır. Bu anlamda, ABD, AB ve Çin'in bu konudaki yaklaşımları dikkate alınmalıdır.

¹⁷ Wajahat Habibullah. 'The Kashmir Problem and Its Resolution'. <https://www.usip.org/events/kashmir-problem-and-its-resolution>.

governing style has led to human rights violations because of military pressure and sanctions. Nearly one quarter of Indian army has been dutied for the security of Kashmir so this means a budget deficit for Indian economy.

Here are some concrete steps which can be taken by Turkey to make a contribution to Kashmir problem;

- Turkey should take the initiation between India and Pakistan, it can be said playing peacemaker, to stop at the same time both existence of Indian army which makes Kashmiris' daily life unbearable and Pakistan's "Cross-border Terrorism" statements which target directly Kashmir.
- Keeping Kashmir people's respect to the leadership of Turkey in mind that, a new organization which represents Kashmir people should be established by meeting with Kashmir Regional Government which is under the control of New Delhi, Kashmir NGO's, Scholars, Business World, and diaspora leaders face to face at this process.
- Putting the reality that there is one Indian soldier for each ten Kashmiris in the region into consideration, Kashmir should be immediately demilitarized. Kashmir refugees (Abdullah 2017, 129) over than 40.000 should be helped to make them return back to their homeland.
- Multi-functional peace force should be set up for the security of the region.
- It should be find a solution to compensate the economic loss resulted from ongoing clashes since 1980's.
- Kashmir problem is not a problem only between India and Pakistan, at the same time, it is international problem because of nuclear capacity of that two countries. So approaches of the USA, China and EU should be taken into consideration.

sonuç ve değerlendirme conclusion and evaluation

Hindistan, iç siyasette yaşadığı değişimlerin yanı sıra, bölgesel ve küresel gelişmelerine paralel olarak önemi giderek artmakta olan bir ülkedir. Dünyanın en büyük demokrasisi unvanına sahip Hindistan'ın, yeni dönemde etnik ve dinî farklılıklarıyla öne çıkan geniş halk kesimlerine yönelik hak ve özgürlüklerin paylaşımı noktasında hangi politikaları uygulayacağı merak konusudur. Bu noktada Hindu, Müslüman, Sih gibi dinî azınlıklarla, belli başlı etnik yapılar arasında toplumsal barışın sağlanması azamî gayret gerektiren bir husustur. Bu süreçte, özellikle İngiltere'nin bölgedeki sömürge döneminden kalan ve tarihsel arka plânı olan önyarguların aşılması öncelikli bir gayret gerektirirken, toplumsal gruplar ve eyaletler arasında ekonomik farklılaşmayı sona erdirecek ve toplumsal barışa katkı sağlayacak girişimlere ihtiyaç vardır. Bu yapılırken, İngiltere'nin bölgede yüzyıllardır var olan kazanımlarından vazgeçmek istemeyeceği ve bu sebeple söz konusu alanda atılacak adımları baltalamaya yönelik girişimlerde bulunacağı hesaba katılmalıdır.

Bölgesel ve uluslararası ilişkilerde de Hindistan ile yapıcı politikalar geliştirmelidir. Bu çerçevede, Çin'in ekonomik ve askerî gelişimi; Asya-Pasifik bölgesinin kalkınmacı ekonomilere ev sahipliği

Beside the changes in domestic policy in parallel with regional and global developments, India has been becoming one of the most important countries in the World. In addition, India is known to be famous with having the biggest democracy in the World. It has been wondered that policies India will put into practice at the new era for equal sharing of rights and freedoms that covers vast majority of people having different types of religion and ethnic belongings. Establishing social peace between Hindu, Muslims and Sih is the most critical issue for India. Overcoming prejudices left from English colonial period requires prior efforts. Initiations that give an end to economic inequality between social groups and provinces and efforts that make a contribution to the social peace are immediately needed to be put into practice by India. It should be put into consideration that while taking initiations for economic equality and struggling for social peace, England does not want to give up its gains existing for centuries on the region and it may block the steps that will taken for the benefit of the region.

Positive regional and international relationships should be developed with India. External factors such as; economic and military development of

yapması, ABD'nin 21. yüzyıl Asya Çağı projesinde bölgede ağırlığını hissettirmeye başlaması, Kuzey Kore'nin neden olduğu nükleer tehdit gibi dış faktörler Hindistan'ı sadece bölgesinde değil, küresel anlamda da yeni ve aktif bir güç unsuru olarak gündeme taşımaktadır (Jaffrelot 2008, 83).

Bu bölgesel ve küresel gelişmeler çerçevesinde Hindistan, belki de kendi iç dinamiklerinden ziyade dış faktörlerce, özellikle Çin'in yayılcı politikaları karşısında bir denge unsuru olarak görülmektedir. Bu noktada, Çin'in kara ve deniz ipek yolları projeleriyle çeşitli ekonomi blokları oluşturma çabası; askerî işbirlikleriyle de bu süreci desteklemeye yönelik açılımları; Güney Çin Denizi'nden Hint Okyanusu'na ve Doğu Afrika sahillerine kadar ulaşan denizyolu güzergâhındaki yapılaşması; enerji havzalarına ve hammadde kaynaklarına doğru genişleme ve güvenlik altına almaya yönelik politikaları Hindistan üzerinde bir baskı oluşturmaktadır. Bu gelişmeler bağlamında, belki daha da somut bir gelişme olarak, tarihsel açıdan rakip iki devletin Himalayalar'daki sınır anlaşmazlığı potansiyel bir tehlike unsurudur.

Bu noktada, Asya-Pasifik bölgesindeki ekonomik ve askerî yapılaşmalar, Hindistan için tehdit içerdiği kadar cazibe merkezidir de. Bir yandan bu bölgenin ihtiyaç duyduğu enerji kaynağı Ortadoğu, öte yandan Doğu ve Güneydoğu Asya arasında uzanan geniş coğrafyasıyla Hindistan'ın önemi giderek artmaktadır. Bu anlamda, Asya-Pasifik bölgesinde Japonya, Avustralya ve Güneydoğu Asya ülkeleri birliği (ASEAN), Hindistan'ı Çin karşısında bir stratejik partner olarak görmek istemektedir (Dobbs-Higginson 1993, 192). Öte yandan, başta Körfez ülkeleri olmak üzere Ortadoğu İslam ülkeleriyle de tarihsel ilişkileri günün getirdiği imkanlar ve zorunluluklarla gelişmeye matuf bir yönelim sergilemektedir.

- Bu süreçte Türkiye-Hindistan birbirlerini ye-

China, Asia-Pacific regions' hosting developing countries, the USA's efforts to make itself more felt at the region for the aim of Asian Age Project of the 21st century and nuclear threaten by North-Korea have put India on the top of regional and international agenda as new rising power (Jaffrelot 2008, 83).

In the light of both regional and international developments, India is seen as a balance factor against expansionist policies of China by external factors rather than internal dynamics. At this point, China's efforts to establish different economic block with the silkroad projects from the sea and land, China's developing new policies to enforce the process via military cooperations, China's settling on the sea route extending from South China Sea to the Indian Ocean and East-African coasts, China's policies to expand towards energy basins and raw material sources and its efforts to take the control of these areas build pressure on India. In the context of information given above, maybe as a much more concrete development, conflict on the border of Himalayas is the potential danger for both countries which are rival historically.

Military and economic organizations on Asia-Pacific region are center of attraction as much they may be threaten for India as. In one hand, Middel-East as a source of energy, on the other hand, India extending through East and South-East Asia with its long and wide geography have become more and more important for the Asia-Pacific region. So Japan, Australia and ASEAN countries want to see India as a strategic partner near them against China on Asia-Pacific region (Dobbs-Higginson 1993, 192). Moreover, they want to develop relationships, which have deep-rooted background, with its all opportunities and obligations brought by day with especially Gulf-countries and Middle East Islamic countries.

niden keşfetmekte olan iki ülke konumundadır. Günümüz uluslararası ilişkilerinde tarihi ilişkilere sıklıkla atıf yapılmasından hareketle, Türklerin Hint medeniyetinin çeşitli unsurlarına katkısı bir çıkış noktası oluşturmaktadır. Geçmişte ortaya konan bu değerlere yeni anlamlar yüklenerek iki ülke ilişkilerine güçlü bir zemin sağlanmalıdır.

- Hindistan topraklarındaki Müslüman kitlelerin yakın geçmişte hilafet merkezine yönelik politikalarıyla ortaya konan derin hissiyat bugün İslamiyet'in bölge ve dünya barışına katkısının ortaya konmasında işbirliğine zemin hazırlayacak bir araç konumundadır. Hindistan'ın farklı bölgelerinde, değişik etnik grupların Hint toplumu başta olmak üzere bölge toplumlarına olumlu mesajlarının önünü açacak sosyo-kültürel ve dini birliktelikler hayatiyet arz etmektedir.
- Küresel anlamda yeni güç merkezleri oluşumu süreci yaşanırken, Türkiye ve Hindistan'ın kendi tarihsel hinterlandında değer kazandıkları gözlemlenmektedir. Bu süreçte, iki ülkenin Batı ülkeleriyle ilişkilerini gözden geçirme ve yeni alternatif arayışları iki gücün bir sinerji yaratabileceğini ortaya koymaktadır. Bu ilişki siyasî, ticarî, ekonomik ve yatırım alanlarında hem karşılıklı hem de geniş bölgesel katılımlarla genişletilebilecek alanları ihtiva etmektedir. Yukarıda zikredilen bu zengin potansiyel alanlar üzerinde orta ve uzun vadede sonuç alınacak bir kurumsal yapılanmaya ihtiyaç vardır. Bu noktada, Türkiye'de resmî, yarı resmî kurumlar, üniversiteler ve araştırma kurumlarının Hindistan özelinden başlayarak bölgeye doğru yayılan geniş bir coğrafyayı gündeme almalarında fayda bulunmaktadır.

- At this process, Turkey and India are the countries exploring themselves from the beginning. Turks' contribution to Indian civilization has been the beginning point for the relations between Turks and Indians, which determines today's international relationships because of historical references. A strong relationship can be made by giving new meaning to the common valuables shared in the past.
- Deep feelings of Muslim masses for developing "Khalifah-centered" policies in Indian lands recently can be seen as a way of preparing ground for cooperation that will make a contribution to the region and World peace. Socio-cultural and religious togetherness which pave the way for positive messages of different types of ethnic group are very critical both for Indian society and other communities in India.
- While there has been an ongoing process in which new global power axes emerge, Turkey and India are trying to develop good relationships inspired by their historical background. So revising the relationships with Europe from the beginning and looking for alternatives, India and Turkey may create synergy. That type of synergy involves political, economic, commercial cooperations and mutual investments accompanied by wide range of regional participation. There is need for institutional construction to get a favourable result from rich potentials stated above in the medium and long run. So it will be beneficial for formal and semi-formal institutions, universities and research organizations in Turkey to put the large geography beginning from India extending to the region into their agenda.

kaynaklar

references

- Abdullah, Muhammad Faisal. (2017). "The Plight of Kashmir", *Displaced&Forgotten: Memoirs of Refugees*, (ed.), Raudah Mohd. Yunus; Md. Mahmudul Hasan, Selangor: Iman Publication. (syf.: 127-136).
- An Historical Account of the Settlement and Possession of Bombay, by the English East Inia Company, And of the Rise and Progress of War With the Maharratta Nation, (2010). La Vergne: Anon.
- Arnold, Edwin. (1892). "The Duty and Destiny of England in India", *The North American Review*, Vol. 154, No. 423, (Feb.), pp. 168-188.
- Ashrafyan, K. (1989). "Central Asian-Indian Cultural Contacts", *Glimpses of Ancient India Through Soviet Eyes*, (ed.), Jagdish Vibhakar, Usha Garg, Delhi: Sundeep Prakashan. (syf.: 169-178).
- Austin, Dennis. (1994). *Democracy and Violence in India and Sri Lanka*, London: Pinter Publishers.
- Azad, Maulana Abul Kalam. (1959). *India Wins Freedom: An Autobiographical Narrative*, Reprinted, Bombay: Orient Longmans.
- Babkina, M. A. (1989). "Studies in Indian Art", *Glimpses of Ancient India Through Soviet Eyes*, (ed.), Jagdish Vibhakar, Usha Garg, Delhi: Sundeep Prakashan. (syf.: 82-88).
- Banerji, Radhika. (2010). "Preface", *Religion in Modern India*, New Delhi: MD Publications Pvt Ltd. (syf.: v-vi).
- Bayur, Y. Hikmet. (1987). *Hindistan Tarihi, I. Cilt*, Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.
- Bose, Sugata. (2006). *A Hundred Horizons: The Indian Ocean in the Age of Global Empire*, Cambridge: Harvard University Press.
- Bose, Sugata; Jalal, Ayesha. (2011). *Modern South Asia: History, Culture, Political Economy*, Third Edition, London: Routledge.
- Brown, Judith M., (1989). *Gandhi: Prisoner of Hope*, New Haven: Yale University Press.
- Chadha, Yogesh. (1997). *Rediscovering Gandhi*, London: Century.
- Chanda, Asok. (1965). *Federalism in India: A Study of Union-State Relations*, London: George Allen.
- Choudhary, R. R. (2010). *Danger of Hindutva to Secular India*, New Delhi: MD Publications Pvt. Ltd.
- Coedès, G. (1968). *The Indianized States of Southeast Asia*, (ed.). Walter F.Wella, (Tr.: Sue Brown Cowing, Honolulu: University of Hawaii Press.
- Copland, Ian; Mabbett, Ian; Roy, Asim; Brittlebank, Kate; Bowles, Adam. (2012). *A History of State and Religion in India*, London: Roudledge.
- Crawley, W. F. (1972). "Political Directions in Independent India", *Reform and Revolution in Asia*, (ed.), G. F. Hudson, London: George Allen&Unwin Ltd. (syf.: 163-190).
- Deol, Harnik. (2000). *Religion and Nationalism in India: The Case of Punjab*, London: Roudledge.

- Dijkink, Gertjan. (1996). *National Identity and Geopolitical Visions: Maps of Pride and Pain*, London: Routledge.
- Dobbs-Higginson, Michael S. (1993). "India: Counterbalancing the Greater China Threat", *Asia-Pacific: A View on its Role in the New World Order*, Hong Kong: Longman. (syf.: 168-197).
- Doctor, Adi H. (1987). "Nehru's Foreign Policy: A Review", *Studies on Nehru*, V. T. Patil, New Delhi: Sterling Publishers Private Lmt. (syf.: 147-159).
- Hockings, Paul. (2001). "India", *Countries and Their Cultures*, (ed.), Melvin Ember; Carol R Ember, Vol. 2, New York: Macmillan Reference. (syf.: 1019-1033).
- Embree, Ainslie T. (1988). "India", *Encyclopedia of Asian History*, (ed.), Ainslie T. Embree, Vol. 2, New York: Charles Scribner's Sons. (syf.: 111-125).
- Firth, J. R. (1964). "Personality and Language in Society", *Papers in Linguistics: 1934-1951*, Reprinted, London: Oxford University Press. (syf.: 177-189).
- Graham, B. D. (1992). *Hindu Nationalism and Indian Politics: The Origins and Development of the Bharatiya Jana Sangh*, New York: Cambridge University Press.
- Guha, Ramachandra. (2014). "Jawaharlal Nehru: A Romantic in Politics", *Makers of Modern Asia*, (ed.), Ramachandra Guha, Cambridge: The Belknap Press of Harvard University Press. (syf.: 117-146).
- Habib, Irfan. (2002). *Essays in Indian History: Towards a Marxist Perception with the Economic History of Medieval India: A Survey*, London: Anthem Press.
- Higgins, Neil. (2011). *South Asia 2012*, 9th Edition, London: Routledge.
- Hodson, H. V. (1985). *The Great Divide: Britain-India-Pakistan*, Karachi: Oxford University Press.
- Jaffrelot, Christophe. (2008). "India, An Emerging Power, But How Far?", *Emerging States: The Well-being of a New World Order*, (ed.), Christophe Jaffrelot, (Tr.: Cynthia Schoch), London: Hurst&Company. (syf.: 76-89).
- Jaffrelot, Christophe. (2007). "Introduction: The Invention of an Ethnic Nationalism", *Hindu Nationalism: A Reader*, Princeton: Princeton University Press. (pp.: 3-25).
- Khan, Muhammad. (2008). "Kashmir Dispute and the Prospects of India-Pakistan Peace Process", *NDU Journal*, Volume II, (syf.: 49-89).
- Kochanek, Stanley A. (2001). "Political Governance in India: The Challenge of Stability and Diversity", *The Post-Colonial States of South Asia: Democracy, Identity, Development and Security*, (ed.), Amita Shastri; A. Jeyaratnam Wilson, Surrey: Curzon. (syf.: 17-40).
- Kochanek, Stanley A. (1975). "The Indian Political System", *Politics and Modernization In South and Southeast Asia*, (ed.), Robert N. Kearney, New York: John Wiley and Sons. (syf.: 39-107).
- Lefever, Ernest W. (1976). "Nehru, Nasser and Nkrumah on Neutralism", (ed.), Laurance W. Martin, *Neutralism and Nonalignment: The New States in World Affairs*, (Reprinted), Westport: Greenwood Press.
- Mackie, Jamie. (2005). *Bandung 1955: Non-Alignment and Afro-Asian Solidarity*, Singapore: Editions Didier Millet.
- Malik, Iftikhar H. (1997). "The Continuing Conflict in Kashmir Regional Détente in Jeopardy", *Rivalry and Revolution in South and East Asia*, (ed.), Partha S. Ghosh, Aldershot: Ashgate. (syf.: 161-186).
- Malik, Preet. (2012). "Indias Look East Policy: Genesis", *Two Decades of Indias's Look East Policy: Partnership for Peace, Progress and Prosperity*, (ed.), Amar Nath Ram, Singapore: ISEAS. (syf.: 23-38).
- Marong Mahawangsa: *The Kedah Annals*, (2012), Kuala Lumpur: Silverfish Malaysian Classics,
- Mill, James. (1997). *The History of British India*, Vol. II., Routledge/Thoemmes Press.
- Mishra, Patit Paban. (2002). "India", *Encyclopedia of Modern Asia*, (ed.), David Levinson; Karen Christensen, Vol. 3, New York: Thomson&Gale. (syf.: 9-13).
- Morris-Jones, W. M. (1963). "Stability and Change in Indian Politics", *Politics in Southern Asia*, (ed.), Saul Rose, London: Macmillan&Co. Ltd. (syf.: 9-32).

- Nanda, B. R. (1996). *Jawaharlal Nehru: Rebel and Statesman*, Second Impression, Delhi: Oxford University Press.
- Nathan, Dev. (1996). "India: From Civilization to Nations", *Internal Conflicts in South Asia*, (ed.). Kumar Rupesinghe; Khawar Mumtaz, London: Sage Publications. (syf.: 18-38).
- Naidu, G.V.C. (2012). "India's Strategic and Defence Interaction with Southeast Asia", *India and Southeast Asia: Strategic Convergence in the Twenty-First Century*, (ed.), T. Nirmala Devi; Adhuri Subramanyam Raju, Singapore. ISEAS. (syf.: 79-92).
- Nehru, Jawaharlal. (2004). *An Autobiography*, Harvana: Penguin Books.
- Noer, Deliar. (2012). *Mohammad Hatta: Hati Nurani Bangsa*, Jakarta: Kompas Media Nusantara.
- Noorani, A. G. (2004). (ed.), *The Babri Masjid Question, 1528-2003: A Matter of National Honour*, Volume II, Second Edition, New Delhi: Tulika Books.
- O'Brien, Jillian. (2011). *The Territories and States of India 2011*, Second Edition, London: Routledge.
- Pye, Lucian W.; Pye Mary W. (1985). *Asian Power and Politics: The Cultural Dimensions of Authority*, Cambridge: The Belknap Press of Harvard University Press.
- Raghavan, Srinath. (2014). "Indira Gandhi: India and the World in Transition", *Makers of Modern Asia*, (ed.), Ramachandra Guha, Cambridge: The Belknap Press of Harvard University Press. (syf.: 213-243).
- Ram, Amar Nath, (2012). "The First Decade of India's Look East Policy: An Insider's Account", *Two Decades of India's Look East Policy: Partnership for Peace, Progress and Prosperity*, (ed.), Amar Nath Ram, Singapore: ISEAS. (syf.: 63-81).
- Rawlinson, H. G., (1965). *India: A Short Cultural History*, London: The Cresset Press.
- Ray, Aswini K. (2002). "Globalization and Democratic Governance", *Globalization and Democratization in Asia: The Construction of Identity*, (ed.). Catarina Kinnvall; Kristina Jönsson, London: Routledge. (syf.: 37-50).
- Reeves, Peter. (2009). "An Entrepreneurial diaspora? Transnational space and India's international economic expansion", *The South Asian Diaspora: Transnational Networks and Changing Identities*, (ed.), Rajesh Rai; Peter Reeves, London: Roudledge. (syf.: 57-68).
- Saxena, Anil. (2006). *Encyclopaedia of Indian History: Land, People, Culture, Civilization*, Vol. 7, Post-Gupta Period, New Delhi: Anmol Publications Pvt. Ltd.
- Shaik, Farzana. (2014). "Zulfikar Ali Bhutto: In Pursuit of an Asian Pakistan", *Makers of Modern Asia*, (ed.), Ramachandra Guha, Cambridge: The Belknap Press of Harvard University Press. (syf.: 267-300).
- Srinivasan, Radhika. (1990). *Cultures of the World India*, Singapore: Times Books International.
- Sutton, Deborah. (2009). *Other Landscapes: Colonialism and the Predicament of Authority in Nineteenth Century South India*, Copenhagen: Nias Press.
- The Indian Khilafat Declaration Publications, "The Turkish Settlement and the Muslim and Indian Attitude", No. 1, 8 Albert Hall Mansion, Kensington Gore, London, Arkip Negara Malaysia, SP18/IB, 673/123.
- Tinker, Hugh. (1966). *South Asia: A Short History*, London: Pall Mall Press.
- Watson, Francis (1999). *India: A Concise History*, Reprinted, New York: Thames and Hudson.
- Wolpert, Stanley. (ed). (2006). *Encyclopedia of India*, Vol. 1, A-D, Detroit: Thomson Gale.
- Wolpert, Stanley. (1982). *Roots of Confrontation in South Asia: Afghanistan, Pakistan, India and the Superpowers*, New York: Oxford University Press.
- Wood, Glynn L. (1987). "Nehru: Authority, intimacy and vocation in the life of a revolutionary", *Studies on Nehru*, V. T. Patil, New Delhi: Sterling Publishers Private Lmt.

BAĞIŞLARINIZLA BİZİ DESTEKLEYEBİLİRSİNİZ
YOU CAN SUPPORT US WITH YOUR DONATIONS

VAKIFBANK / Üsküdar Şubesi : TR89 0001 5001 5800 7297 5957 51
TÜRKİYE FİNANS / Üsküdar Şubesi : TR43 0020 6000 0801 2941 7300 01
POSTA ÇEKİ HESABI : 6237145

---

www.uhim.org

f/uhimtr | t/uhimorg